

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2010/76/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 24. novembra 2010

o spremembi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES v zvezi s kapitalskimi zahtevami za trgovalno knjigo in za relistinjenja ter v zvezi z nadzorniškimi pregledom politik prejemkov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pretirano in nepreudarno tveganje v bančnem sektorju je privedlo do propada posameznih finančnih institucij ter sistemskih težav v državah članicah in v svetu. Razlogi za takšno tveganje so številni in zapleteni, vendar med nadzorniki in regulativnimi organi, vključno z G20 in Odborom evropskih bančnih nadzornikov, obstaja soglasje, da so k temu prispevale tudi neprimerne strukture prejemkov nekaterih finančnih institucij. Politike prejemkov, ki pospešujejo tveganja, ki presegajo splošno raven tveganj, sprejemljivih za institucijo, lahko ogrozijo ustrezno in učinkovito upravljanje s tveganji ter spodbudijo pretirano tvegano ravnanje. Zato so še posebej pomembna mednarodno dogovorjena in podprta načela Odbora za finančno stabilnost („načela FSB“) za vzpostavitev ustrezne prakse nadomestil.

(2) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽⁴⁾ od kreditnih institucij

zahteva uvedbo ureditev, strategij, postopkov in mehanizmov za obvladovanje tveganj, ki so jim izpostavljene. Na podlagi Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ⁽⁵⁾ ta zahteva velja za investicijska podjetja v smislu Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽⁶⁾. Direktiva 2006/48/ES od pristojnih organov zahteva, da pregledajo te ureditve, strategije, postopke in mehanizme ter ugotovijo, ali lastna sredstva, ki jih drži zadevna kreditna institucija ali investicijsko podjetje, zagotavljajo ustrezno upravljanje in kritje tveganj, ki jim je ali ki bi jim lahko institucija ali podjetje bilo izpostavljeno. Navedeni nadzor na ravni bančnih skupin se izvaja na konsolidirani osnovi ter zajema finančne holdinge in odvisne finančne institucije v vseh pravnih redih.

(3) Za odpravo potencialno škodljivega učinka slabo oblikovanih struktur prejemkov na ustrezno upravljanje s tveganji in nadzor tveganega ravnanja s strani posameznikov bi bilo treba zahteve Direktive 2006/48/ES dopolniti z izrecno obveznostjo za kreditne institucije in investicijska podjetja, da za kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti imajo bistven vpliv na njihov profil tveganja, vzpostavijo in vzdržujejo politike prejemkov in prakse, ki so skladne z učinkovitim upravljanjem s tveganji. Te kategorije zaposlenih bi morale zajemati vsaj višje vodstvo, prevzemnike tveganj, osebje zadolženo za kontrolne funkcije in vse zaposlene, ki jih skupni prejemki, vključno z diskrecijskimi določbami glede pokojninskih ugodnostih, uvrščajo v isti tarifni razred kot višje vodstvo in prevzemniki tveganj.

(4) Ker lahko pretirano in nepreudarno prevzemanje tveganja ogrozi finančno stabilnost kreditnih institucij ali investicijskih podjetij in destabilizira bančni sistem, je pomembno, da bi se nova obveznost glede politik prejemkov

⁽¹⁾ UL C 291, 1.12.2009, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje z dne 20. januarja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. oktobra 2010.

⁽⁴⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

⁽⁶⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

in praks dosledno izvajala in zajemala vse vidike prejemkov, vključno s plačami, diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi in kakršnimi koli podobnimi ugodnostmi. V tem kontekstu bi morale diskrecijske pokojninske ugodnosti pomeniti diskrecijska plačila, ki jih kreditna institucija ali investicijsko podjetje odobri zaposlenemu na individualni podlagi in se plačajo na podlagi reference na ali pričakovanja upokojitve in ki jih je mogoče vključiti med variabilne prejemke. Zato je primerno opredeliti jasna načela o ustreznih prejemkih za zagotovitev, da struktura prejemkov ne spodbuja pretiranega prevzemanja tveganja s strani posameznikov ali moralnega hazarda in je usklajena s pripravljenostjo za tveganje, vrednotami in dolgoročnimi interesi kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Prejemki bi morali biti usklajeni tudi z vlogo finančnega sektorja kot mehanizma, prek katerega se v gospodarstvu učinkovito dodeljujejo finančna sredstva. Načela bi morala zlasti poskrbeti, da se pri oblikovanju politik variabilnih prejemkov zagotovi, da so spodbude usklajene z dolgoročnimi interesi kreditne institucije ali investicijskega podjetja in da metode plačevanja krepijo njeno oziroma njegovo kapitalsko osnovo. Sestavine prejemkov, ki temeljijo na uspešnosti, bi morale prav tako spodbujati poštenost v strukturah plačil kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Načela bi morala določati, da lahko kreditne institucije in investicijska podjetja določbe uporabijo na različne načine, in sicer glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in kompleksnost njihovih dejavnosti ter zlasti, da uskladitev ne sme biti sorazmerna za investicijska podjetja iz člena 20(2) in (3) Direktive 2006/49/ES. Za zagotovitev, da se zasnova politik prejemkov upošteva pri upravljanju s tveganji kreditne institucije ali investicijskega podjetja, bi morala uprava vsake kreditne institucije ali investicijskega podjetja, v svoji nadzorni funkciji, sprejeti načela in jih redno pregledovati. Glede na to bi moralo biti omogočeno, da ima lahko uprava v svoji nadzorni funkciji po potrebi in v skladu z nacionalnim pravom vlogo nadzornega sveta.

(5) Od kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ki so pomembna v smislu velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in kompleksnosti svojih dejavnosti, bi bilo treba zahtevati, da kot sestavni del svoje upravljalvske in organizacijske strukture ustanovijo komisijo za prejemke.

(6) Do 1. aprila 2013 bi morala Komisija pregledati načela politike prejemkov s posebno pozornostjo na njihovi učinkovitosti, izvajanju in izvrševanju, pri čemer upošteva mednarodni razvoj dogodkov, vključno s kakršnimi koli dodatnimi predlogi Odbora za finančno stabilnost in izvajanjem načel FSB v drugih pravnih redih, ter tudi povezavo med zasnovo variabilnih prejemkov in pretirano tveganim ravnanjem.

(7) Politika prejemkov bi morala biti namenjena uskladitvi osebnih ciljev zaposlenih z dolgoročnimi interesi zadevne kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Ocene sestavin prejemkov, ki temeljijo na uspešnosti, bi morale temeljiti na dolgoročni uspešnosti in upoštevati izjemna tveganja, povezana z uspešnostjo. Ocene uspešnosti bi bilo treba vključiti v večletni okvir, in sicer za obdobje vsaj treh do petih let, za zagotovitev, da postopek ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da je dejansko plačilo sestavin prejemkov, ki temeljijo na uspešnosti, porazdeljeno po poslovnem ciklu kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Da bi dodatno uskladili spodbude, bi moral biti precejšen del variabilnih prejemkov vseh zaposlenih, ki ga zajemajo te zahteve, sestavljen iz delnic, z delnicami povezanih instrumentov kreditne institucije ali investicijskega podjetja, glede na pravno strukturo zadevne kreditne institucije ali investicijskega podjetja oziroma drugih enakovrednih nadenarnih instrumentov v primeru kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki ne kotira na borzi, in, kjer je to ustrezno, drugih dolgoročno datiranih instrumentov, ki v zadostni meri odsevajo kreditno kvaliteto kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Omogočeno bi moralo biti, da je med takšnimi instrumenti tudi instrument kapitala, ki se v primeru resnih finančnih težav institucije preoblikuje v lastniški kapital ali kako drugače odpiše. V primerih, ko zadevna kreditna institucija ne izda dolgoročno datiranih finančnih instrumentov, bi morala imeti dovoljenje, da izda precejšnji delež variabilnih prejemkov v delnicah, z delnicami povezanih instrumentih ter v drugih enakovrednih nadenarnih instrumentih. Državam članicam ali njihovim pristojnim organom bi moralo biti omogočeno, da omejijo vrste in oblike teh instrumentov ali pa po potrebi prepovedo določene instrumente.

(8) Da bi čim bolj zmanjšali spodbude za pretirano prevzemanje tveganja, bi morali variabilni prejemki predstavljati uravnotežen delež skupnih prejemkov. Izjemno pomembno je, da fiksna plača zaposlenega predstavlja dovolj visok delež njegovih skupnih prejemkov, da se omogoči izvajanje politike povsem prilagodljivih variabilnih prejemkov, vključno z možnostjo, da se variabilnih prejemkov ne izplača. Da se zagotovi skladna plačna praksa v celotnem sektorju, je ustrezno določiti nekatere jasne zahteve. Zajamčeni variabilni prejemki niso skladni z ustreznim upravljanjem s tveganji ali načelom plačila po učinku in bi morali biti na splošno prepovedani.

(9) Znatni delež variabilne sestavine prejemka, kot je 40 do 60 %, bi bilo treba odložiti za ustrezno obdobje. Ta delež bi bilo treba občutno povečati glede na dolžino izkušenj ali stopnjo odgovornosti osebe, ki prejme prejemek. Še več, precejšen delež variabilne sestavine prejemka bi moral biti sestavljen iz delnic, z delnicami povezanih instrumentov kreditne institucije ali investicijskega podjetja, glede na pravno strukturo zadevne kreditne institucije ali investicijskega podjetja oziroma, v primeru

kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki ne kotira na borzi, drugih enakovrednih nederenarnih instrumentov, in, kjer je to ustrezno, dolgoročno datiranih finančnih instrumentov, ki primerno odsevajo kreditno kvaliteto kreditne institucije ali investicijskega podjetja. V tem smislu ima načelo sorazmernosti velik pomen, saj morda ni vedno primerno uporabiti te zahteve, kadar gre za majhne kreditne institucije in investicijska podjetja. Ob upoštevanju omejitev, s katerimi je omejen znesek variabilnega prejemka, ki ga je mogoče izplačati v gotovini in vnaprej, bi bilo treba omejiti znesek variabilnega prejemka, ki ga je mogoče izplačati v gotovini ali v gotovini enakovredni obliki in brez odloga, da se dodatno uskladijo osebni cilji zaposlenih z dolgoročnimi interesi kreditne institucije ali investicijskega podjetja.

- (10) Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morali zagotoviti, da skupni variabilni prejemki ne bodo omejevali njihove sposobnosti za okrepitev njihove kapitalne osnove. Obseg, v katerem je treba povečati kapital, bi moral biti funkcija sedanjega kapitalnega položaja kreditne institucije ali investicijskega podjetja. V tem smislu bi morali imeti pristojni organi države članice pooblastilo za omejitev variabilnih prejemkov, med drugim kot odstotek skupnih neto prihodkov, če niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalne osnove.
- (11) Kreditne institucije in investicijska podjetja bi morala od svojih zaposlenih zahtevati, da ne bodo uporabljali osebnih strategij varovanja pred tveganjem ali zavarovanj, da bi se izognili učinkom uravnavanja tveganja, ki izhajajo iz njihove ureditve prejemkov.
- (12) Za subjekte, ki imajo korist od izrednih posegov vlade, bi morala biti prednostna naloga vzpostavitev njihove kapitalne osnove in povrnitev pomoči davkoplačevalcev. Te prednostne naloge bi se morale odražati v vseh plačilih variabilnih prejemkov.
- (13) Načela glede učinkovite politike prejemkov, navedena v Priporočilu Komisije z dne 30. aprila 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev⁽¹⁾, so v skladu z načeli iz te direktive in jih dopolnjujejo.
- (14) Določbe o prejemkih ne bi smele posegati v celovito izvajanje temeljnih pravic, zagotovljenih s Pogodbami in zlasti s členom 153(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), splošnimi načeli nacionalnega delovnega in pogodbenega prava, z zakonodajo o pravicah in udeležbi delničarjev ter s splošno odgovornostjo upravnih in

nadzornih organov zadevne institucije, pa tudi v pravice, kjer je to primerno, socialnih partnerjev, da sklepajo in izvajajo kolektivne pogodbe v skladu z nacionalno zakonodajo in običaji.

- (15) Za zagotovitev hitrega in učinkovitega izvajanja bi morali imeti pristojni organi pooblastilo za naložitev ali izvršitev finančnih ali nefinančnih kazni ali drugih ukrepov zaradi kršitve zahteve iz Direktive 2006/48/ES, vključno z zahtevo po skladnosti politik prejemkov z ustreznim in učinkovitim upravljanjem s tveganji. Ti ukrepi in kazni bi morali biti učinkoviti, sorazmerni in odvrtačilni. Da bi zagotovili doslednost in enake pogoje delovanja, bi morala Komisija pregledati, kako države članice izvajajo takšne ukrepe in kazni na združeni podlagi, pri tem pa upoštevati njihovo skladnost v Uniji.
- (16) Za zagotovitev učinkovitega nadzorniškega pregleda nad tveganji, ki izhajajo iz neprimernih struktur prejemkov, bi bilo treba politike in prakse prejemkov, ki jih sprejmejo kreditne institucije in investicijska podjetja, vključiti v nadzorniški pregled iz Direktive 2006/48/ES. V okviru tega pregleda bi nadzorniki morali oceniti, ali je verjetno, da te politike in prakse verjetno spodbujajo pretirano tveganje s strani zadevnih zaposlenih. Odbor evropskih bančnih nadzornikov bi moral prav tako zagotoviti smernice za ocenjevanje primernosti oseb, ki dejansko vodijo posle kreditne institucije.
- (17) Zelena knjiga Komisije z dne 2. junija 2010 o korporativnem upravljanju finančnih institucij in politik prejemkov opozarja na vrsto slabosti v korporativnem upravljanju kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ki bi se jim bilo treba posvetiti. Med opredeljenimi rešitvami Komisija izpostavlja potrebo po znatni zaostritvi zahtev v zvezi z osebami, ki dejansko vodijo posle kreditne institucije, saj bi morale te imeti dovolj dober ugled, ustrezne izkušnje, oceniti pa bi bilo treba tudi njihovo primernost za opravljanje strokovnih dejavnosti. Zelena knjiga prav tako poudarja, da je treba povečati vključenost zainteresiranih strani v odobravanje politike prejemkov. Evropski parlament in Svet sta se seznanila z namero Komisije, da bo v okviru nadaljnjih ukrepov na tem področju pripravila zakonodajne predloge, kjer je to ustrezno.
- (18) Z namenom nadaljnjega izboljšanja preglednosti v zvezi s prakso prejemkov kreditnih institucij in investicijskih podjetij, bi morali pristojni organi držav članic zbirati informacije o prejemkih za primerjavo trendov prejemkov v skladu s kategorijami kvantitativnih podatkov, ki jih morajo te kreditne institucije in investicijskega podjetja razkriti v skladu s to direktivo. Pristojni organi bi morali Odboru evropskih bančnih nadzornikov zagotoviti te informacije, da bi mu omogočile izvajanje podobnih ocen na ravni Unije.

⁽¹⁾ UL L 120, 15.5.2009, str. 22.

- (19) Za spodbujanje približevanja nadzorniških praks pri ocenjevanju politik in praks prejemkov in za olajšanje zbiranja informacij ter dosledno izvajanje načel prejemkov v bančnem sektorju bi moral Odbor evropskih bančnih nadzornikov oblikovati smernice za ustrezne politike prejemkov v bančnem sektorju. Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje bi moral pomagati pri pripravi takšnih smernic, če te veljajo tudi za politike prejemkov za osebe, udeležene pri zagotavljanju investicijskih storitev in izvajanju investicijskih dejavnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij v smislu Direktive 2004/39/ES. Odbor evropskih bančnih nadzornikov bi moral izvesti odprta javna posvetovanja o tehničnih standardih in analizirati morebitne s tem povezane stroške in koristi. Komisija bi morala pripraviti zakonske predloge, s katerimi evropskemu nadzornemu organu, ki se ukvarja z bančništvom in, v ustrezni meri, evropskemu nadzornemu organu, ki se ukvarja s trgi in vrednostnimi papirji, ustanovljenim v skladu z *de Larosière*vim postopkom o finančnem nadzoru, zaupa pripravo osnutka regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih bo sprejela Komisija in s katerimi bi olajšali zbiranje informacij in dosledno izvajanje načel o prejemkih v bančnem sektorju.
- (20) Ker lahko slabo zasnovane politike prejemkov in sistem spodbud do nesprejemljive ravni povečajo tveganja, ki so jim izpostavljene kreditne institucije in investicijska podjetja, bi bilo treba sprejeti takojšnje sanacijske ukrepe in po potrebi ustrezne ukrepe za odpravo nepravilnosti. Posledično je primerno zagotoviti, da so pristojni organi pooblaščen, da glede zadevnih subjektov določijo kvalitativne ali kvantitativne ukrepe, ki so namenjeni rešitvi težav, ugotovljenih v zvezi s politikami prejemkov v nadzorniškem pregledu „stebra 2“. Med kvalitativnimi ukrepi, ki so na voljo pristojnim organom, je zahteva za kreditne institucije in investicijska podjetja, da zmanjšajo tveganje, povezano z njihovimi dejavnostmi, produkti ali sistemi, vključno z vpeljavo sprememb v njihove strukture prejemkov ali zamrznitvijo variabilnih delov prejemkov, če ti niso skladni z učinkovitim obvladovanjem tveganja. Kvantitativni ukrepi vključujejo zahtevo po držanju dodatnih lastnih sredstev.
- (21) Strukture dobrega upravljanja, preglednost in razkritje so bistveni za ustrezne politike prejemkov. Za zagotovitev ustreznih preglednosti njihovih struktur prejemkov in povezanega tveganja na trgu, bi morale kreditne institucije in investicijska podjetja razkriti podrobne informacije o svojih politikah in praksah prejemkov ter zaradi zaupnosti skupne zneske za tiste zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja kreditne institucije ali investicijskega podjetja. Te informacije bi morale biti na voljo vsem zainteresiranim stranem (delničarjem, zaposlenim in širši javnosti). Vendar pa ta obveznost ne bi smela posegati v Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.
- (22) Da bi zagotovili njihovo popolno učinkovitost in se izognili diskriminacijskim učinkom pri njihovem izvajanju, bi bilo treba določbe o prejemkih, opredeljene v tej direktivi, uveljaviti za prejemke, zapadle na podlagi pogodb, sklenjenih pred datumom njihovega začetka izvajanja v vsaki državi članici, in dodeljene ali izplačane po tem datumu. Da bi poleg tega obvarovali cilje iz te direktive, zlasti učinkovito upravljanje tveganja, v obdobjih, ki jih še vedno zaznamuje visoka stopnja finančne nestabilnosti, in da bi se izognili kakršnemu koli tveganju zaobitja določb o prejemkih iz te direktive v obdobju pred začetkom izvajanja, je treba, ko gre za storitve, opravljene v letu 2010, te določbe uporabiti za prejemke, ki so sicer že bili dodeljeni, ne pa še izplačani, pred datumom začetka njihovega dejanskega izvajanja v vsaki državi članici.
- (23) Pregled tveganj, ki bi jim kreditna institucija lahko bila izpostavljena, bi moral privedi do učinkovitih nadzorniških ukrepov. Zato je nujno, da se doseže nadaljnja konvergenca, z namenom podpreti skupne odločitve nadzornikov in zagotoviti enake konkurenčne pogoje znotraj Unije.
- (24) Kreditne institucije, ki vlagajo v relistinjenja, morajo po Direktivi 2006/48/ES ravnati s primerno skrbnostjo tudi v zvezi z listinjenji in izpostavljenostmi iz nelistinjenja, ki oblikujejo prvega. Kreditne institucije bi morale oceniti, ali izpostavljenosti v okviru programov s premoženjem kritih komercialnih zapisov predstavljajo izpostavljenosti iz relistinjenja, vključno s tistimi v okviru programov, ki pridobijo nadrejene tranše ločenih paketov celotnih posojil, pri čemer nobeno od teh posojil ne predstavlja izpostavljenosti iz listinjenja ali relistinjenja, varovanje pred prvo izgubo za vsako naložbo pa zagotavlja prodajalec posojil. V slednjem primeru paketu prilagojeno likvidnostno posojilo na splošno ne bi smelo pomeniti izpostavljenosti iz relistinjenja, ker predstavlja tranšo enega paketa sredstev (torej uporabljen paket celotnih posojil), ki ne vsebuje nobenih izpostavljenosti iz listinjenja. Po drugi strani pa bi izboljšanje kreditne kvalitete za celoten program, ki krije le nekatere izgube nad zavarovanjem, ki ga zagotavlja prodajalec za različne pakete, na splošno predstavljalo tranširanje tveganja paketa različnih sredstev, ki vsebujejo najmanj eno izpostavljenost iz listinjenja, in bi zato pomenilo izpostavljenost iz relistinjenja. Če pa se takšen program v celoti samofinancira z eno samo vrsto komercialnih zapisov in če izboljšanje kreditne kvalitete za celoten program ne pomeni relistinjenja ali če komercialni zapis v celoti podpira kreditna institucija v vlogi sponzorja, kar pomeni, da

(¹) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- je vlagatelj v komercialni zapis dejansko izpostavljen tveganju neplačila s strani sponzorja namesto tveganju neplačila osnovnih paketov ali sredstev, potem se ta komercialni zapis na splošno ne bi smel šteti za izpostavljenost iz relistinjenja.
- (25) Določbe o preudarnem vrednotenju v Direktivi 2006/49/ES bi morale veljati za vse instrumente, merjene po pošteni vrednosti, v trgovalni ali bančni knjigi institucij. Treba bi bilo pojasniti, da bi bilo treba tam, kjer bi uporaba preudarnega vrednotenja privedla do knjigovodske vrednosti, ki bi bila nižja od dejansko priznane vrednosti v računovodstvu, absolutno vrednost razlike odbiti od lastnih sredstev.
- (26) Institucije bi morale imeti na voljo izbiro, ali bodo uporabile kapitalsko zahtevo ali pa odbile od lastnih sredstev tiste pozicije listinjenja, ki imajo 1 250 % utež tveganja po tej direktivi, ne glede na to, ali so pozicije v trgovalni ali bančni knjigi.
- (27) Kapitalske zahteve za tveganja poravnave bi morale veljati tudi za bančno knjigo.
- (28) Institucije v vlogi originatorja ali sponzorja ne bi smele imeti možnosti, da se izognejo prepovedi posredne podpore z uporabo njihovih trgovalnih knjig z namenom zagotoviti takšno podporo.
- (29) Brez poseganja v razkritja, ki jih izrecno zahteva ta direktiva, bi moral biti namen zahtev po razkritju udeležencem trga zagotoviti točne in celovite informacije v zvezi s profilom tveganja posameznih institucij. Zato bi bilo treba institucijam naložiti zahtevo po razkritju dodatnih informacij, ki niso izrecno navedene v tej direktivi, če je tako razkritje potrebno za doseg navedenega cilja.
- (30) Da se zagotovi skladno izvajanje Direktive 2006/48/ES v vsej Uniji, sta Komisija in Odbor evropskih bančnih nadzornikov leta 2006 ustanovila delovno skupino (Skupina za prenos Direktive o kapitalskih zahtevah (CRDTG)), katere naloga je obravnavati in reševati vprašanja, povezana z izvajanjem navedene direktive. Glede na CRDTG je treba podrobneje opredeliti nekatere tehnične določbe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES. Zato je primerno te določbe natančneje opredeliti.
- (31) Če zunanja bonitetna ocena za pozicijo listinjenja vključuje vpliv kreditnega zavarovanja, ki ga zagotavlja sama kreditna institucija, institucija ne bi smela imeti koristi od nižje uteži tveganja, ki je posledica tega zavarovanja. To ne bi smelo voditi do odbitka kapitala listinjenja, če obstajajo drugi načini za določitev uteži tveganja v skladu z dejanskim tveganjem pozicije, brez upoštevanja takšnega kreditnega zavarovanja.
- (32) Na področju listinjenja bi bilo treba zahteve po razkritju za institucije znatno poostriti. Te bi zlasti morale vključevati tveganja pozicij listinjenja v trgovalni knjigi. Da se poleg tega zagotovi primerna preglednost glede narave dejavnosti institucije na področju listinjenja, bi morala razkritja odražati obseg, v katerem institucija financira subjekte s posebnim namenom pri listinjenju in udeležbo določenih odvisnih subjektov, ker lahko tesno povezane strani pomenijo stalno tveganje za zadevno institucijo.
- (33) Posebna pozicijska tveganja za pozicije listinjenja bi morala biti usklajena s kapitalskimi zahtevami v bančni knjigi, saj slednje zagotavljajo večjo raznolikost in boljšo odzivnost na tveganje za pozicije listinjenja.
- (34) Glede na njihove nedavne slabe rezultate bi bilo treba poostriti standarde za notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Zlasti bi bilo treba zajetje tveganj dopolniti v zvezi s kreditnimi tveganji v trgovalni knjigi. Poleg tega bi morale kapitalske zahteve vključevati sestavino, primerno za izjemne pogoje za poostritev kapitalskih zahtev z ozirom na poslabšanje tržnih pogojev in z namenom zmanjšati možnost za procikličnost. Institucije bi morale prav tako izvesti povratne teste izjemnih situacij, da preučijo, kakšni scenariji bi utegnili ogroziti sposobnost delovanja bank, razen če lahko dokažejo, da je takšen test pogrešljiv. Glede na nedavne posebne težave v zvezi z obravnavo pozicij listinjenja s pomočjo pristopov na podlagi notranjih modelov, bi morala biti sposobnost institucij pri modeliranju tveganj listinjenja v trgovalni knjigi omejena, zahtevana pa bi morala biti tudi standardizirana kapitalska zahteva za pozicije listinjenja v trgovalni knjigi.
- (35) Ta direktiva določa omejene izjeme za trgovalne dejavnosti s korelacijo, v skladu s katerimi instituciji njen nadzornik lahko dovoli, da izračuna kapitalsko zahtevo za celotno tveganje ob upoštevanju strogih minimalnih zahtev. V takšnih primerih bi se od institucije moralo zahtevati, da za te aktivnosti določi kapitalsko zahtevo, ki je enaka višji od kapitalskih zahtev glede na interno razvit pristop in 8 % kapitalske zahteve za posebno

tveganje po standardiziranem načinu merjenj. Za te izpostavljenosti ne bi smele veljati zahteve za dodatne kapitalne zahteve, vendar bi jih morale banke vključiti tako v mero tveganih vrednosti kot v mero tveganih vrednosti za izjemne situacije.

- (36) Člen 152 Direktive 2006/48/ES od določenih kreditnih institucij zahteva, da zagotovijo lastna sredstva, ki so vsaj enaka nekaterim določenim minimalnim zneskom za tri dvanajstmesečna obdobja med 31. decembrom 2006 in 31. decembrom 2009. Glede na sedanje razmere v bančnem sektorju in podaljšanje prehodnih ureditev za minimalne kapitalne zahteve, ki jih je sprejel Bazelski odbor za bančni nadzor, je primerno obnoviti navedeno zahtevo za omejeno obdobje do 31. decembra 2011.
- (37) Da kreditne institucije ne bi bile odvrnjene od uporabe pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen („pristop IRB“) ali naprednih pristopov za merjenje za izračun kapitalnih zahtev v prehodnem obdobju zaradi nerazumnih in nesorazmernih izvedbenih stroškov, bi bilo treba omogočiti, da kreditne institucije, ki začnejo uporabljati pristop IRB ali napredne pristope za merjenje od 1. januarja 2010 in ki so že prej izračunavale svoje kapitalne zahteve v skladu z drugimi manj izpopolnjenimi pristopi, na podlagi nadzorniškega dovoljenja kot osnovo za izračun v prehodnem obdobju uporabljajo manj izpopolnjene pristope. Pristojni organi bi morali natančno spremljati svoje trge in zagotoviti enake konkurenčne pogoje na vseh svojih trgih in segmentih trga ter preprečevati izkrivljanje na notranjem trgu.
- (38) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice poziva, naj za lastne potrebe in v interesu Unije pripravijo tabele, v katerih kar najbolj nazorno prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter naj te tabele objavijo.
- (39) Določbe v tej direktivi predstavljajo korake reformnega postopka v odziv na finančno krizo. Glede na sklepe G 20, Odbora za finančno stabilnost in Bazelskega odbora za bančni nadzor bodo morda potrebne nadaljnje reforme, vključno s potrebno uvedbo proticikličnih blažilcev, „dinamičnih rezervacij“, ter opredelitvijo razlogov za izračunavanje kapitalnih zahtev v Direktivi 2006/48/ES in dodatnimi ukrepi za zahteve, temelječe na tveganju, za

kreditne institucije, da bi pomagali omejiti nastanek finančnih vzvodov v bančnem sistemu. Evropski parlament in Svet bi morala biti pravočasno in učinkovito vključena, da se zagotovi ustrezen demokratični nadzor nad postopkom.

- (40) Komisija bi morala pregledati uporabo direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, da se zagotovi, da se njihove določbe uporabljajo na pravičen način, ki ne dovoljuje diskriminacije med kreditnimi institucijami na podlagi njihove pravne strukture ali modela lastništva.
- (41) Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi s tehničnimi prilagoditvami Direktive 2006/48/ES, da razjasni opredelitve za zagotovitev enotne uporabe navedene direktive ali da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih; da se uskladi terminologija in oblikujejo opredelitve v skladu s poznejšimi relevantnimi akti; da se razširi vsebina ali prilagodi terminologija iz seznama dejavnosti, ki so predmet vzajemnega priznavanja na podlagi navedene direktive, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih; da se prilagodijo področja, na katerih se od pristojnih organov zahteva, da si izmenjujejo informacije; da se prilagodijo določbe navedene direktive glede lastnih sredstev z ozirom na razvoj računovodskih standardov ali zakonodaje Unije ali glede na približevanje nadzorniških praks; da se razširi seznam kategorij izpostavljenosti za namene standardiziranega pristopa ali pristopa IRB, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih; da se prilagodijo določeni zneski, ki ustrezajo tem kategorijam izpostavljenosti, da bi se upoštevali učinki inflacije; da se prilagodi seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk; in da se prilagodijo določene določbe in tehnična merila glede obravnave kreditnega tveganja nasprotne stranke, organizacije in obravnave tveganja, standardiziranega pristopa in pristopa IRB, zmanjševanja kreditnega tveganja, listinjenja, operativnega tveganja, pregleda in ovrednotenja s strani pristojnih organov in razkritje z namenom upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih ali računovodskih standardov ali zakonodaje Unije, ali glede na približevanje nadzorniških praks. Komisijo bi bilo tudi treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi z ukrepi glede določitve velikosti nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, ki so pomembne za namene pregleda in ocene, s strani pristojnih organov iz Direktive 2006/48/ES, tveganja obrestne mere iz netrgovalnih dejavnosti; da se predpiše začasno zmanjšanje minimalne ravni lastnih sredstev ali teže tveganj, kot so določene v navedeni direktivi, z namenom upoštevanja posebnih okoliščin; da bi se pojasnilo izvzetje nekaterih izpostavljenosti iz uporabe določb navedene direktive glede velikih izpostavljenosti; in da bi se prilagodila merila za oceno, s strani nadzornikov v skladu s to direktivo, primernosti predlaganega pridobitelja kreditne institucije in finančne trdnosti kakršnega koli predlaganega prevzema.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

(42) Komisijo bi bilo tudi treba pooblastiti, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi s tehničnimi prilagoditvami Direktive 2006/49/ES, da se pojasnijo opredelitve za zagotovitev enotne uporabe navedene direktive ali da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih; da se prilagodijo zneski osnovnega kapitala, ki so predpisani z nekaterimi določbami navedene direktive in posebnimi zneski pomembnimi za izračun kapitalskih zahtev za trgovalno knjigo, da bi se upošteval razvoj ekonomskega in monetarnega področja; da se prilagodijo kategorije investicijskih podjetij, ki so upravičene do nekaterih odstopanj glede zahtevanih minimalnih ravni lastnih sredstev, da bi se upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih; da se pojasni zahteva, da bi morala investicijska podjetja posedovati lastna sredstva, ki so enakovredna eni četrtini njihovih fiksnih režijskih stroškov predhodnega leta, da se zagotovi enotna uporaba navedene direktive; da se uskladi terminologija in opredelitve z ustreznimi kasnejšimi akti; da se prilagodijo tehnične določbe navedene direktive glede izračuna kapitalskih zahtev za različne kategorije tveganja in velikih izpostavljenosti, o uporabi internih modelov za izračun kapitalskih zahtev in glede trgovanja z namenom upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih ali standardov merjenja tveganja ali računovodskih standardov, ali zakonodaje Unije, ali ki se nanašajo na konvergenco nadzornih praks; in da se upošteva rezultat pregleda različnih zadev v zvezi s področjem uporabe Direktive 2004/39/ES.

(43) Evropski parlament ali Svet bi moral imeti na voljo tri mesece od datuma obvestila za nasprotovanje delegiranemu aktu. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se bi to obdobje lahko podaljšalo za tri mesece. Evropskemu parlamentu in Svetu bi moralo biti omogočeno, da obvestita druge institucije, da ne nameravata nasprotovati. Taka zgodnja odobritev delegiranih aktov je še posebej primerna, ko je treba spoštovati roke, na primer, kadar temeljni akti vsebuje časovne razporede za Komisijo za sprejemanje delegiranih aktov.

(44) V izjavi 39 o členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, priloženi Sklepnim listini medvladne konference, na kateri je bila sprejeta Lizbonska pogodba, podpisana 13. decembra 2007, se je konferenca seznanila s tem, da namerava Komisija v skladu s svojo ustaljeno prakso pri pripravi osnutkov delegiranih aktov na področju finančnih storitev nadaljevati posvetovanje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice.

(45) Ker ciljev te uredbe, in sicer da se od kreditnih institucij in investicijskih podjetij zahteva, da vzpostavijo in vzdržujejo politike prejemkov, ki so skladne z učinkovitim obvladovanjem tveganja, in da se prilagodijo nekatere kapitalske zahteve kot odziv na finančno krizo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseže Unija, lahko Unija

sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(46) Direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

(1) Člen 4 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji točki:

„(40a) ‚relistinjenje‘ pomeni listinjenje, kjer je tveganje, povezano z osnovnim paketom izpostavljenosti, transirano in je vsaj ena od osnovnih izpostavljenosti pozicija listinjenja;

(40b) ‚pozicija relistinjenja‘ pomeni izpostavljenost relistinjenju;“;

(b) doda se naslednja točka:

„(49) ‚diskrecijske pokojninske ugodnosti‘ pomeni razširjene pokojninske ugodnosti, ki jih kreditna institucija na diskrecijski podlagi odobri zaposlenemu v okviru njegovega paketa variabilnih prejemkov, ki pa ne zajemajo pridobljenih ugodnosti, odobrenih zaposlenemu pod pogoji sistema pokojninskega zavarovanja v družbi.“

(2) V členu 11(1) se doda naslednji pododstavek:

„Odbor evropskih bančnih nadzornikov mora zagotoviti smernice za ocenjevanje primernosti oseb, ki dejansko vodijo posle kreditne institucije.“

(3) Člen 22 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi matične države članice zahtevajo, da ima vsaka kreditna institucija zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi, učinkovitimi postopki za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, ki jim je ali bi lahko bila izpostavljena, in ustrezne mehanizme za notranjo kontrolo, vključno z ustreznimi upravnimi in računovodskimi postopki, ter politike in prakse prejemkov, ki so skladne z ustreznim in učinkovitim upravljanjem s tveganji, ter ki tako upravljanje s tveganji tudi spodbujajo.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Pristojni organi matične države članice z informacijami, zbranimi v skladu z merili za razkritje iz točke 15(f) dela 2 Priloge XII, primerjajo trende in prakso prejemkov. Pristojni organi ta podatek posredujejo Odboru evropskih bančnih nadzornikov.

4. Odbor evropskih bančnih nadzornikov zagotovi smernice o ustreznih politikah prejemkov, ki so skladne z načeli iz točk 23 in 24 Priloge V. Smernice prav tako upoštevajo načela glede ustrezne politike prejemkov iz Priporočila Komisije z dne 30. aprila 2009 o politikah prejemkov v sektorju finančnih storitev (*).

Odbor evropskih bančnih nadzornikov med drugim zagotovi smernice za:

(a) določitev posebnih meril za določitev ustreznih razmerij med fiksno in variabilno sestavino celotnih prejemkov v smislu točke 23(1) Priloge V;

(b) opredelitev instrumentov, ki so lahko upravičeni kot instrumenti v smislu točke 23(o) navedene priloge.

Odbor evropskih regulativnih organov s področja vrednostnih papirjev tesno sodeluje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov pri zagotovitvi smernic o politikah prejemkov za zaposlene, udeležene pri zagotavljanju investicijskih storitev in dejavnosti v smislu točke 2, člena 4(1) Direktive 2004/39/ES.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov s pomočjo informacij, ki jih prejme od pristojnih organov, primerja trende in prakse prejemkov na ravni Unije, in sicer na podlagi informacij pristojnih organov, posredovanih v skladu z odstavkom 3.

5. Pristojni organi matične države članice zbirajo informacije o številu posameznikov na kreditno institucijo v plačilnih razredih z najmanj 1 milijonom EUR, vključno z zadevnim področjem poslovanja in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki. Te informacije posredujejo Odboru evropskih bančnih nadzornikov, ki jih združene na podlagi posamezne države članice razkrijejo v enotni obliki za poročanje. Odbor evropskih bančnih

nadzornikov lahko oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja tega odstavka in za zagotovitev doslednosti zbranih informacij.

(*) UL L 120, 15.5.2009, str. 22.“

(4) V členu 54 se doda naslednji odstavek:

„Države članice zagotovijo, da imajo, za namene prvega odstavka, njihovi pristojni organi pooblastilo za naložitev finančnih in nefinančnih kazni ali ukrepov. Te kazni ali ukrepi morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.“

(5) V prvem odstavku člena 57 se točka (r) nadomesti z naslednjim:

„(r) zneski izpostavljenosti pozicij listinjenja, ki prejmejo utež tveganja 1 250 % na podlagi te direktive, in zneski izpostavljenosti pozicij listinjenja v trgovalni knjigi, ki bi prejeli utež tveganja 1 250 %, če bi bili v bančni knjigi iste kreditne institucije.“

(6) V členu 64 se doda naslednji odstavek:

„5. Kreditne institucije uporabljajo zahteve iz dela B Priloge VII k Direktivi 2006/49/ES za vsa sredstva, merjena po pošteni vrednosti, ko izračunavajo znesek lastnih sredstev in odštejejo od vsote postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz člena 57(i) do (k), vsoto potrebnih dodatnih prilagoditev vrednosti. Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice glede podrobne uporabe te določbe.“

(7) V členu 66 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) člena 57 se odbije od vsote postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i) do (k) navedenega člena, in polovico od skupne vrednosti postavk iz točk (d) do (h) navedenega člena, ob uporabi omejitev, določenih z odstavkom 1 tega člena. Če polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) presega skupno vrednost postavk iz točk (d) do (h) člena 57, se ta presežek odbije od skupne vrednosti iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednost postavk iz točk (i) do (k) navedenega člena.

Postavke iz točke (r) člena 57 se ne odbijejo, če se za namene člena 75 vključijo v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kakor je opredeljeno v tej direktivi, ali v izračun kapitalskih zahtev, kakor je opredeljeno v Prilogi I ali V k Direktivi 2006/49/ES.“

- (8) V členu 75 se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:
- „(b) za posle trgovanja, za pozicijsko tveganje in tveganje nasprotne stranke in, če je dovoljena prekoračitev omejitev iz členov 111 do 117, za velike izpostavljenosti, ki presegajo te omejitve, kapitalske zahteve, določene v skladu s členom 18 in členi 28 do 32 Direktive 2006/49/ES;
- (c) za vse poslovne dejavnosti, za valutno tveganje, za tveganje poravnave in za tveganje v zvezi z blagom, kapitalske zahteve, določene v skladu s členom 18 Direktive 2006/49/ES.“
- (9) V členu 101 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:
- „1. Kreditna institucija v vlogi sponzorja ali kreditna institucija v vlogi originatorja, ki je v povezavi z listinjenjem uporabila člen 95 pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali ki je prodala instrumente iz svoje trgovalne knjige subjektu s posebnim namenom pri listinjenju, tako da zanjo ni več obvezno posedovanje lastnih sredstev za tveganja teh instrumentov, ne zagotavljata večje podpore investitorjem z namenom zmanjšanja morebitnih ali dejanskih izgub investitorjev glede na njune pogodbeno določene obveznosti.“
- (10) Člen 136 se spremeni:
- (a) V prvem pododstavku odstavka 1 se vstavi naslednji točki:
- „(f) zahteva, da kreditne institucije omejijo variabilne prejeme kot delež skupnih neto prihodkov, kadar to ni v skladu z ohranjanjem dobre kapitalske osnove;
- (g) zahteva, da kreditne institucije s čistimi dobički okrepijo kapitalsko osnovo.“;
- (b) V odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:
- „Za namene določitve ustrezne ravni lastnih sredstev na podlagi pregleda in ovrednotenja, izvedenima v skladu s členom 124, pristojni organi ocenijo, ali je potrebna naložitev kakršne koli posebne zahteve po lastnih sredstvih, ki presega minimalno raven, za zajetje tveganj, ki jim je kreditna institucija izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, ob upoštevanju naslednjega:
- (a) kvantitativnih in kvalitativnih vidikov procesa ocenjevanja iz člena 123, ki ga izvajajo kreditne institucije;
- (b) ureditev, procesov in mehanizmov kreditnih institucij iz člena 22;
- (c) izida pregleda in ovrednotenja, izvedenima v skladu s členom 124.“
- (11) V členu 145 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:
- „3. Kreditne institucije sprejmejo formalno politiko za izpolnjevanje zahtev po razkritju iz odstavkov 1 in 2 ter vzpostavijo politike za ocenjevanje primernosti njihovih razkritij, vključno s preverjanjem in pogostostjo. Kreditne institucije imajo tudi politike za ocenjevanje, ali njihova razkritja udeležencem na trgu celovito sporočajo njihov profil tveganja.
- Če ta razkritja udeležencem na trgu profila tveganja ne sporočajo celovito, kreditne institucije javno razkrijejo informacije, ki so potrebne poleg informacij, ki jih zahteva odstavek 1. Vendar pa morajo razkriti le informacije, ki so bistvene in niso lastniške ali zaupne po tehničnih merilih iz dela 1 Priloge XII.“
- (12) Naslov naslova VI se nadomesti z naslednjim:
- „DELEGIRANI AKTI IN IZVRŠILNA POOBLASTILA“.**
- (13) Člen 150 se spremeni:
- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:
- „1. V zvezi z lastnimi sredstvi, brez poseganja v predlog, ki ga mora Komisija predložiti v skladu s členom 62, morajo biti v skladu s členi 151a, in pod pogoji iz členov 151b in 151c in z delegiranimi akti sprejete tehnične prilagoditve na naslednjih področjih:
- (a) razjasnitev opredelitev, da bi se zagotovila enotna uporaba te direktive;
- (b) razjasnitev opredelitev, tako da se pri uporabi te direktive upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih;
- (c) uskladitev terminologije in oblikovanje opredelitev v skladu s poznejšimi akti na področju kreditnih institucij in sorodnimi zadevami;
- (d) razširitev vsebine seznama, navedenega v členih 23 in 24 ter opredeljenega v Prilogi I, ali prilagoditev terminologije, uporabljene za ta seznam, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih;
- (e) področja, o katerih si morajo pristojni organi izmenjujejo informacije, naštetih v členu 42;
- (f) tehnične prilagoditve členov 56 do 67 in člena 74 zaradi razvoja računovodskih standardov ali zahtev, ki se upoštevajo v zakonodaji Unije, ali glede približevanja nadzorniških praks;

- (g) spremembe seznama kategorij izpostavljenosti iz členov 79 in 86, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih;
- (h) znesek, naveden v členu 79(2)(c), členu 86(4)(a), točki 5 dela 1 Priloge VII in točki 15 dela 2 Priloge VII, da se upošteva učinke inflacije;
- (i) seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v prilogah II in IV;
- (j) prilagoditev določb v prilogah III in V do XII, da bodo upoštevana dogajanja na finančnih trgih (zlasti novi finančni produkti) ali v računovodskih standardih ali zahtevah, ki upoštevajo zakonodajo Unije, ali glede približevanja nadzorniških praks.

1a. V skladu z regulativnim postopkom iz člena 151(2a) se sprejmejo naslednji ukrepi:

- (a) tehnične prilagoditve seznama iz člena 2;
- (b) sprememba višine ustanovnega kapitala, predpisane v členu 9, zaradi upoštevanja razvoja na gospodarskem in monetarnem področju.;
- (b) odstavek 2 se spremeni:
- (i) v prvem pododstavku se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„Komisija lahko sprejme naslednje ukrepe:“;

- (ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ukrepi iz točk (a), (b), (c) in (f) prvega pododstavka se določijo z delegiranimi akti v skladu s členi 151a, in pod pogoji iz členov 151b in 151c. Ukrepi iz točk (d) in (e) prvega pododstavka se določijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 151(2a).“

(14) Odstavka 2 in 3 člena 151 se črtata.

(15) Za členom 151 se vstavijo naslednji členi:

„Člen 151a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 150(1) ter drugega prvega stavka člena 150(2) se prenese na Komisijo za obdobje štirih let z začetkom 15. decembra 2010. Komisija pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos

pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 151b.

2. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je prenešeno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 151b in 151c.

Člen 151b

Preklic pooblastila

1. Pooblastilo iz člena 150(1) in prvega stavka drugega pododstavka člena 150(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem roku pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastila, ki bi se lahko preklicala, in možne razloge za preklic.

3. Z odločitvijo o preklicu pooblastil prenehajo veljati pooblastila, navedena v tej odločitvi. Odločitev začne veljati nemudoma ali na dan, ki je v njej naveden. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Odločitev se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 151c

Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v treh mesecih od datuma uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za tri mesece.

2. Če do izteka roka iz odstavka 1 niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu, se akt objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem določen. Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu v roku iz odstavka 1, akt ne začne veljati. V skladu s členom 296 PDEU institucija, ki nasprotuje, navede razloge za nasprotovanje delegiranemu aktu.“

(16) V člen 152 se vstavijo naslednji odstavki:

„5a. Kreditne institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členi 84 do 89 do 31. decembra 2011 zagotovijo lastna sredstva, ki so vedno večja ali enaka znesku, navedenemu v odstavku 5c ali odstavku 5d, če je to ustrezno.

5b. Kreditne institucije, ki za izračun lastnih kapitalnih zahtev za operativna tveganja, kakor je navedeno v členu 105, uporabljajo napredne pristope za merjenje, do 31. decembra 2011 zagotovijo lastna sredstva, ki so vedno večja ali enaka znesku, navedenem v odstavku 5c ali 5d, če je to ustrezno.

5c. Znesek iz odstavkov 5a in 5b ustreza 80 % skupnega minimalnega zneska lastnih sredstev, ki bi ga kreditne institucije morale imeti na podlagi člena 4 Direktive 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES, skladno z uporabo pred 1. januarjem 2007.

5d. S pridržkom odobritve s strani pristojnih organov lahko znesek iz odstavkov 5a in 5b za kreditne institucije iz odstavka 5e ustreza do višine 80 % skupnega minimalnega zneska lastnih sredstev, ki bi ga te kreditne institucije morale imeti na podlagi katerega koli od členov 78 do 83, 103 ali 104 in Direktive 2006/49/ES, skladno z uporabo pred 1. januarjem 2011.

5e. Kreditna institucija lahko odstavek 5d uporabi le, če za izračunavanje svojih kapitalnih zahtev od 1. januarja 2010 ali po tem datumu uporablja pristop IRB ali napredne pristope za merjenje svojega operativnega tveganja.“

(17) Člen 154(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Do 31. decembra 2012 z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za vse izpostavljenosti iz naslova bančništva na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami in brez jamstev enot centralne ravni države, ne sme biti nižje od 10 %.“

(18) V členu 156 se za tretjim odstavkom vstavijo naslednji odstavki:

„Do 1. aprila 2013 Komisija pregleda določbe o prejemkih, tudi tiste, določene v prilogah V in XII, ter o njih poroča, s posebnim poudarkom na njihovi učinkovitosti, izvajanju in izvrševanju, pri čemer se upošteva mednarodni razvoj dogodkov. S tem pregledom se ugotovijo morebitne vrzeli, nastale zaradi uporabe načela sorazmernosti za te določbe.

Komisija svoje poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z vsemi ustreznimi predlogi.

Da bi zagotovila doslednost ter enake pogoje delovanja, Komisija pregleda izvajanje člena 54 ob upoštevanju doslednosti kazni in ostalih ukrepov, sprejetih in uporabljenih v Uniji, ter po potrebi poda predloge.

Redni pregled uporabe te direktive, ki ga opravi Komisija, mora zagotavljati, da način uporabe direktive ne povzroča izražanja diskriminacije med kreditnimi institucijami na osnovi njihove pravne strukture ali modela lastništva.

Da bi zagotovili doslednost pri varnem in skrbnem dostopu do kapitala, Komisija pregleda ustreznost sklicevanja na instrumente v okviru pomena člena 66(1a)(a) in točke 23(o)(ii) Priloge V takoj, ko sprejme pobudo za pregled opredelitve instrumentov kapitala, kakor jih opredeljujejo členi 56 do 67.“

(19) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 156a

Komisija do 31. decembra 2011 pregleda in poroča o zelenih spremembah za prilagoditev Priloge IX te direktive, pri tem pa upošteva mednarodne sporazume v zvezi s kapitalnimi zahtevami kreditnih institucij za pozicije listinjenja. Komisija mora to poročilo predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z vsemi ustreznimi zakonodajnimi predlogi.“

(20) Priloge se spremenijo, kot je določeno v Prilogi I k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Direktive 2006/49/ES

Direktiva 2006/49/ES se spremeni:

(1) V prvem pododstavku člena 3(1) se doda naslednja točka (t):

„(t) ‚pozicija listinjenja‘ in ‚pozicija relistinjenja‘ pomenita pozicijo listinjenja in pozicijo relistinjenja, kot je opredeljeno v Direktivi 2006/48/ES.“

(2) V prvem pododstavku člena 17(1) se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„Kadar institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene Priloge II k tej direktivi v skladu s členi 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, se za namene izračuna iz odstavka 36 dela 1 Priloge VII Direktive 2006/48/ES uporablja naslednje:“

(3) V členu 18(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu z metodami in določili iz členov 28 do 32 in s Prilogami I, II in VI in, če je primerno, s Prilogo V, za postavke trgovalne knjige, ter iz odstavkov 1 do 4 Priloge II za postavke bančne knjige;“.

(4) Naslov oddelka 2 v poglavju VIII se nadomesti z naslednjim:

„Delegirani akti in izvršilna pooblastila“.

(5) Člen 41(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Ukrepi iz odstavka 1 se sprejmejo z delegiranimi akti v skladu s členom 42a in pogoji iz členov 42b in 42c.“.

(6) V členu 42 se črta odstavek 2.

(7) Vstavijo se naslednji členi:

„Člen 42a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 41 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let z začetkom 15. decembra 2010. Komisija pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 42b.

2. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 42b in 42c.

Člen 42b

Preklic pooblastila

1. Pooblastilo iz člena 41 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem roku pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastila, ki bi se lahko preklicala.

3. Z odločitvijo o preklicu pooblastil prenehajo veljati pooblastila, navedena v tej odločitvi. Odločitev začne veljati

nemudoma ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Odločitev se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 42c

Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v treh mesecih od datuma uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za tri mesece.

2. Če do izteka navedenega roka iz odstavka 1 niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu, se akt objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem določen. Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu na bosta nasprotovala.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu v roku iz odstavka 1, akt ne začne veljati. V skladu s členom 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije institucija, ki nasprotuje, navede razloge za nasprotovanje delegiranemu aktu.“

(8) Člen 47 se nadomesti z naslednjim:

„Do 30. decembra 2010 ali drugega zgodnejšega datuma, ki ga določijo pristojni organi za vsak primer posebej, lahko institucije, ki so v skladu s točko 1 Priloge V prejele priznanje modela za posebno pozicijsko tveganje pred 1. januarjem 2007, na podlagi tega obstoječega priznanja uporabljata odstavek 4 in 8 Priloge VIII k Direktivi 93/6/EGS na način, kot sta veljali pred 1. januarjem 2007.“

(9) Priloge se spremenijo, kot je določeno v Prilogi II k tej direktivi.

Člen 3

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev:

(a) točk 3, 4, 16 in 17 člena 1 ter točk 1, 2(c), 3 in 5(b)(iii) Priloge I do 1. januarja 2011, ter

(b) določb te direktive razen tistih, ki so opredeljene v točki (a), do 31. decembra 2011.

Države članice se v sprejetih predpisih iz tega odstavka sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Zakoni in drugi predpisi, potrebni za uskladitev s točko 1 Priloge I, od kreditnih institucij zahtevajo, da navedena načela uporabijo za:

(i) prejemke iz naslova pogodb, sklenjenih pred dejanskim datumom začetka izvajanja v posamezni državi članici, in priznane ali plačane po tem datumu, ter

(ii) prejemke za storitve, opravljene v letu 2010, ki so sicer bili priznani, ne pa tudi plačani, pred datumom dejanskega začetka izvajanja v posamezni državi članici.

3. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Poročilo

Glede na mednarodno naravo Bazelskega okvira in tveganja povezana z neistočasnim izvajanjem sprememb tega okvira v

glavnih pravnih redih, Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2010 o napredku v smeri mednarodnega izvajanja sprememb glede okvira kapitalske ustreznosti in poda morebitne primerne predloge.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 24. novembra 2010

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednik

O. CHASTEL

PRILOGA I

Priloge V, VI, VII, IX in XII k Direktivi 2006/48/ES se spremenijo:

(1) V Prilogi V se doda naslednji oddelek:

„11. POLITIKE PREJEMKOV

23. Pri pripravi in uporabi politik celotnih prejemkov, vključno s plačami in diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi, za kategorije zaposlenih, vključno z višjim vodstvom, prevzemniki tveganja, zaposlenimi, ki opravljajo kontrolne funkcije ter vsemi zaposlenimi, ki jih celotni prejeti prejemki uvrščajo v isti tarifni razred kot višje vodstvo in prevzemnike tveganj, katerih poklicne dejavnosti imajo pomemben vpliv na njihov profil tveganja, kreditne institucije izpolnjujejo naslednja načela na način in v obsegu, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in kompleksnost njihovih dejavnosti:

- (a) politika prejemkov je skladna s ustreznim in učinkovitim upravljanjem s tveganji in ga spodbuja ter ne spodbuja prevzemanja tveganja, ki presega raven sprejemljivega tveganja za kreditno institucijo;
- (b) politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi kreditne institucije ter vključuje ukrepe za preprečevanje navzkrižja interesov;
- (c) uprava kreditne institucije v svoji nadzorni funkciji sprejme in redno pregleduje splošna načela politike prejemkov in je odgovorna za izvajanje te politike;
- (d) izvajanje politike prejemkov je najmanj enkrat letno predmet osrednjega in neodvisnega notranjega pregleda skladnosti s politikami in postopki za prejemke, ki jih sprejme uprava v svoji nadzorni funkciji;
- (e) zaposleni s kontrolnimi funkcijami so neodvisni od poslovnih enot, ki so pod njihovim nadzorom, imajo ustrezno avtoriteto in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezane z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij pod njihovim nadzorom;
- (f) prejemke višje zaposlenih, ki opravljajo funkcije upravljanja s tveganji in zagotavljanja skladnosti, neposredno nadzira komisija za prejemke iz točke (24) ali, če takšen odbor ni ustanovljen, uprava v svoji nadzorni funkciji;
- (g) če so prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in zadevne poslovne enote ter splošnih rezultatov kreditne institucije, pri ocenjevanju uspešnosti posameznika pa se upoštevajo finančna in nefinančna merila;
- (h) ocena uspešnosti je postavljena v večletni okvir, da se zagotovi, da postopek ocenjevanja temelji na dolgoročni uspešnosti in da je dejansko plačilo sestavin nadomestila, ki temeljijo na uspešnosti, porazdeljeno čez obdobje, pri katerem se upoštevajo osnovni poslovni cikel kreditne institucije in njena poslovna tveganja;
- (i) celotni variabilni prejemki ne omejujejo sposobnosti kreditne institucije, da okrepi svojo kapitalsko osnovo;
- (j) zamčeni variabilni prejemki so izjema in se izplačujejo samo ob zaposlovanju novih zaposlenih ter so omejeni na prvo leto zaposlitve;
- (k) v primeru kreditnih institucij, ki imajo korist zaradi izrednih posegov vlade:
  - (i) variabilni prejemki se strogo omejijo kot delež skupnih neto prihodkov, kjer niso v skladu z ohranjanjem dobre kapitalske osnove in pravočasnim prenehanjem uporabe vladne podpore;

(ii) ustrezni pristojni organi od kreditnih institucij zahtevajo, da prejemke prestrukturirajo na način, ki je v skladu z učinkovitim upravljanjem s tveganji in dolgoročno rastjo, vključno s tem, da kadar je to ustrezno določijo omejitve za prejemke oseb, ki dejansko vodijo posle kreditne institucije v smislu člena 11(1);

(iii) osebe, ki dejansko vodijo posle kreditne institucije v smislu člena 11(1), ne prejemajo variabilnega prejemka, razen če je to upravičeno;

(l) fiksne in variabilne sestavine celotnih prejemkov so ustrezno uravnotežene in fiksna sestavina predstavlja dovolj visok del celotnih prejemkov, da omogoča izvedbo popolnoma fleksibilne politike o variabilnih sestavinah prejemka, vključno z možnostjo, da se ne plača nobena variabilna sestavina prejemka.

Kreditne institucije morajo določiti ustrezno razmerje med fiksno in variabilno sestavino celotnega prejemka;

(m) plačila, vezana na predčasno prekinitvev pogodbe, odražajo doseženo uspešnost v določenem obdobju in so zasnovana tako, da ne nagrajujejo neuspešnosti;

(n) merjenje uspešnosti, kot podlage za izračun variabilne sestavine prejemka ali skupin variabilnih sestavin prejemka, vključuje prilagoditev za vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj, ter upošteva stroške kapitala in potrebno likvidnost.

Razporeditev variabilnih sestavin prejemka v okviru kreditne institucije upošteva tudi vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj;

(o) znaten delež, in v vsakem primeru vsaj 50 % katerega koli variabilnega prejemka, je sestavljen iz ustreznega ravnovesja iz:

(i) delnic ali enakovrednih lastniških instrumentov, za katere velja pravna struktura zadevne kreditne institucije, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nedenarnih instrumentov, kadar gre za kreditne institucije, ki ne kotirajo na borzi; ter

(ii) kjer je to ustrezno, drugih instrumentov v smislu člena 66(1a)(a), ki ustrezno odsevajo kreditno kvaliteto kreditne institucije.

Za instrumente iz te točke velja ustrezna politika zadržanja, katere namen je uskladiti spodbude z dolgoročnimi interesi kreditne institucije. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike teh instrumentov ali pa po potrebi prepovedo določene instrumente. Ta točka se uporablja za del sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo odloži v skladu s točko (p), in del sestavine variabilnega prejemka, za katerega se izplačilo ne odloži;

(p) znaten delež, in v vsakem primeru vsaj 40 % variabilne sestavine prejemka, se odloži za obdobje, ki ni krajše od treh do petih let, in se ustrezno uskladi z naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

Prejemki, za katere velja odlog, dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, se odloži vsaj 60 % zneska. Dolžina obdobja odložitve se določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, njegovimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega;

(q) variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje kreditne institucije kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne kreditne institucije, poslovne enote in zadevnega posameznika.

Brez poseganja v splošna načela nacionalnega delovnega in pogodbenega prava so celotni variabilni prejemki na splošno občutno manjši, kadar pride do šibke ali negativne finančne uspešnosti kreditne institucije, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil zneskov, zasluženih prej, vključno z dogovori o sistemu *malusa* ali povrnitvi sredstev;

- (r) politika pokojnin je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi kreditne institucije.

Če zaposleni zapusti kreditno institucijo pred upokojitvijo, kreditna institucija hrani diskrecijske pokojninske ugodnosti za obdobje pet let v obliki instrumentov iz točke (o). Če uslužbenec doseže pogoje za upokojitve, se diskrecijske pokojninske ugodnosti izplačajo v obliki instrumentov iz točke (o), zanje pa velja petletno obdobje zadržanja;

- (s) zaposleni se morajo zavezati, da ne bodo uporabljali osebnih strategij zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo ter s tem posegali v učinke usklajevanj tveganj iz njihovih dogovorov glede prejemkov;

- (t) variabilni prejemki se ne izplačajo z instrumenti ali metodami, ki olajšujejo izogibanje zahtevam iz te direktive.

Načela, določena v tej točki uporabljajo kreditne institucije na ravni skupine, matičnega podjetja in hčerinskih podjetij, vključno s podjetji, ustanovljenimi v *offshore* finančnih središčih.

24. Kreditne institucije, ki izstopajo zaradi svoje velikosti, notranje organizacije in narave, obsega in kompleksnosti svojih dejavnosti, ustanovijo komisijo za prejemke. Komisija za prejemke se ustanovi na način, ki ji omogoča izvajanje kompetentnega in neodvisnega presojanja politik in praks prejemkov ter spodbud, ustvarjenih za upravljanje s tveganji, kapitalom in likvidnostjo.

Komisija za prejemke je odgovorna za pripravo odločitev v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganja zadevne kreditne institucije in jih bo sprejela uprava v svoji nadzorni funkciji. Predsednik in člani komisije za prejemke so člani uprave, ki v zadevni kreditni instituciji ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Pri pripravi teh odločitev komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani v kreditni instituciji."

- (2) Del 1 Priloge VI se spremeni na naslednji način:

- (a) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Brez poseganja v odstavke 9, 10 in 11 se izpostavljenostim organov regionalne in lokalne ravni držav dodeli utež tveganja na enak način kot izpostavljenostim do institucij, skladno z odstavkom 11a. Taka obravnava je neodvisna od diskrecijske pravice iz odstavkov 80(3). Prednostna obravnava za kratkoročne izpostavljenosti iz točk 31, 32 in 37 se ne uporablja.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek:

„11a. Brez poseganja v odstavke 9, 10 in 11 se izpostavljenostim organov regionalne in lokalne ravni držav članic, denominiranim in financiranim v domači valuti zadevnega organa regionalne in lokalne ravni, dodeli utež tveganja v višini 20 %.“;

- (c) odstavek 68 se spremeni:

- (i) v prvem odstavku se točki (d) in (e) nadomestita z naslednjim:

„(d) posojila, ki so zavarovana s stanovanjskimi nepremičninami ali delnicami v finskih stanovanjsko nepremičninskih družbah iz odstavka 46, do višine manjše vrednosti zneska posojila od pravice do zasega, skupaj z morebitnimi predhodnimi pravicami do zasega in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin; ali posojila, zavarovana s prednostnimi enotami, ki jih je izdal francoski *Fonds Communs de Créances* ali podobne ustanove za listinjenje, katerih delovanje je urejeno z zakonodajo države članice, ki stanovanjske nepremičnine menja v vrednostne papirje. Če se takšne prednostne enote zastavijo kot jamstvo, posebni javni nadzor za zaščito imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (*) zagotovi, da so sredstva, zastavljena za te enote, kadar koli od njihove vključitve v kritni sklad sestavljena iz najmanj 90 % stanovanjskih hipotek in prednostnih zastavnih pravic do višine manjše vrednosti med zapadlimi zneski posojila po prednostnih enotah, zneski posojila pravice do zasega in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, da so te enote uvrščene v prvo stopnjo kreditne kvalitete iz te priloge, in da te enote ne presegajo 10 % vrednosti zastavljenih nepremičnin.

Izpostavljenosti, nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov oziroma likvidacijskega iztržka od dolžnikov iz naslova posojil, zavarovanih z zastavljenimi nepremičninami prednostnih enot ali z dolžniškimi vrednostnimi papirji, niso zajete v izračun omejitve 90 %;

(e) posojila, zavarovana s poslovnimi nepremičninami ali delnicami v finskih nepremičninskih družbah iz odstavka 52, do višine manjše vrednosti zneska posojila od pravice do zasega, skupaj z morebitnimi predhodnimi pravicami do zasega in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, ali posojila, zavarovana s prednostnimi enotami, ki jih je izdal francoski *Fonds Communs de Créances* ali podobne ustanove za listinjenje, ki jih ureja zakonodaja države članice, ki poslovne nepremičnine menja v vrednostne papirje. Če se takšne prednostne enote zastavijo kot jamstvo, posebni javni nadzor za zaščito imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES zagotovi, da so sredstva, zastavljena za take enote, kadar koli od njihove vključitve v sklad za kritje sestavljena iz najmanj 90 % komercialnih hipotek in prednostnih zastavnih pravic do višine manjše vrednosti med zapadlimi zneski posojila po prednostnih enotah, zneski posojila pravice do zasega in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, da so take delnice uvrščene v prvo stopnjo kreditne kvalitete iz te priloge in da te delnice ne presegajo 10 % nominalne vrednosti izdanih kritih obveznic.

Pristojni organi lahko priznajo kot primerna tudi posojila, zavarovana s poslovno nepremičnino, kadar se razmerje med posojilom in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, ki znaša 60 %, prekorači do največ 70 %, če skupna vrednost vseh sredstev, zastavljenih kot jamstvo za krite obveznice, preseže nominalen znesek obveznosti iz naslova kritih obveznic za vsaj 10 % in če terjatev imetnika obveznic izpolnjuje nekatere zahteve o pravni gotovosti iz Priloge VIII. Terjatev imetnika obveznic mora imeti prednost pred vsemi drugimi terjatvami na zavarovanju s premoženjem. Izpostavljenosti, nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov oziroma likvidacijskega iztržka od dolžnikov iz naslova posojil, zavarovanih z zastavljenimi nepremičninami prednostnih enot ali z dolžniškimi vrednostnimi papirji, niso zajete v izračun omejitve 90 %;

(*) UL L 302, 17.11.2009, str. 32.“;

(ii) tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Do 31. decembra 2013 se meja 10 % za prednostne enote, ki jih je izdal francoski sklad *Fonds Communs de Créances* ali podobna ustanova za listinjenje, v skladu s točkama (d) in (e) ne uporablja, če:

(i) so bile listinjene stanovanjske ali poslovne nepremičninske izpostavljenosti izdane s strani člana iste konsolidirane skupine, katere član je tudi izdajatelj kritih obveznic, ali s strani subjekta, povezanega z istim centralnim organom, s katerim je povezan tudi izdajatelj kritih obveznic (skupno članstvo v isti skupini ali povezanost je treba ugotoviti takrat, ko se prednostne enote zastavijo kot jamstvo za krite obveznice); in

(ii) član iste konsolidirane skupine, katere član je tudi izdajatelj kritih obveznic, ali subjekt, povezan z istim centralnim organom, s katerim je povezan tudi izdajatelj kritih obveznic, je imetnik celotne tranše prve izgube, ki podpira te prednostne delnice.

Komisija do 31. decembra 2012 preveri ustreznost tega odstopanja iz tretjega odstavka in, če je primerno, ustreznost razširitve podobne obravnave na vse druge oblike kritih obveznic. V luči tega pregleda lahko Komisija, če je to ustrezno, sprejme delegirane akte v skladu s členom 151a in pod pogoji iz členov 151b in 151c, da podaljša to odstopanje, spremeni v trajno odstopanje ali pa ga razširi na druge oblike kritih obveznic.“

(3) V Prilogi VII se točka 8(d) oddelka 1 dela 2 nadomesti z naslednjim:

„(d) kritim obveznicam, kakor so opredeljene v odstavkih 68 do 70 dela 1 Priloge VI se lahko dodeli vrednost LGD 11,25 %“;

(4) Priloga IX se spremeni:

(a) v odstavku 1 dela 3 se doda naslednja točka:

„(c) Bonitetna ocena niti v celoti niti delno ne temelji na osebni podpori, ki jo zagotavlja sama kreditna institucija. V takšnem primeru zadevna kreditna institucija ustrezno pozicijo obravnava, kot bi bila neocenjena, in uporabi ustrezne postopke za obravnavo neocenjenih pozicij iz dela 4.“;

(b) del 4 se spremeni:

(i) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Če ima kreditna institucija v listinjenju dve ali več prekrivajočih se pozicij, se od nje zahteva, da v obsegu prekrivanja v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi zgolj pozicijo ali del pozicije, ki daje višji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Kreditna institucija lahko takšno prekrivanje ugotovi tudi med kapitalskimi zahtevami za posebno tveganje pri pozicijah v trgovalni knjigi in kapitalskimi zahtevami pri pozicijah v bančni knjigi, pod pogojem da je kreditna institucija sposobna izračunati in primerjati kapitalske zahteve zadevnih pozicij. Za namene tega odstavka „prekrivanje“ nastopi, ko pozicije v celoti ali delno predstavljajo izpostavljenost do enakega tveganja tako, da v obsegu prekrivanja obstaja ena sama izpostavljenost.“

Če gre pri odstavku 1(c) dela 3 za pozicije iz ABCP, lahko kreditna institucija po odobritvi pristojnih organov uporabi utež tveganja, dodeljeno likvidnostnemu posojilu, za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ABCP, če je likvidnostno posojilo uvrščeno *pari passu* z ABCP, tako da se poziciji prekrivata in je ABCP, izdan s programom, 100 % krit z likvidnostnim posojilom.“;

(ii) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. V skladu z odstavkom 8 se znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti ocenjene pozicije listinjenja ali relistinjenja izračuna tako, da se za vrednost izpostavljenosti uporabi utež tveganja, povezana s stopnjo kreditne kvalitete, s katero so pristojni organi v skladu s členom 98 povezali ustrezno bonitetno oceno, kakor je določeno v tabeli 1.“;

(iii) tabela 1 se nadomesti z naslednjo:

„Tabela 1

Stopnja kreditne kvalitete	1	2	3	4 (samo za bonitetne ocene, ki niso kratkoročne bonitetne ocene)	Vse druge stopnje kreditne kvalitete
Pozicije listinjenja	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Pozicije relistinjenja	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %“;

(iv) tabela 2 se črta;

(v) odstavek 46 se nadomesti z naslednjim:

„46. V skladu z metodo na podlagi bonitetnih ocen se znesek tveganju prilagojene izpostavljenosti ocenjene pozicije listinjenja ali relistinjenja izračuna tako, da se za vrednost izpostavljenosti uporabi z 1,06 pomnožene uteži tveganja, povezane s stopnjo kreditne kvalitete, za katero so pristojni organi določili, da je povezana z bonitetno oceno v skladu s členom 98, kakor je določeno v tabeli 4.“;

(vi) tabela 4 se nadomesti z naslednjo:

„Tabela 4

Stopnja kreditne kvalitete		Pozicije listinjenja			Pozicije relistinjenja	
Bonitetne ocene, ki niso kratkoročne	Kratkoročne bonitetne ocene	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
vse druge in neocenjene		1 250 %;				

(vii) tabela 5 se črta;

(viii) odstavek 47 se nadomesti z naslednjim:

„47. Uteži tveganja v stolpcu C tabele 4 se uporabijo, če pozicija listinjenja ni pozicija relistinjenja in če je dejansko število listinjenih izpostavljenosti manjše od šest. Za ostale pozicije listinjenja, ki niso pozicije relistinjenja, se uporabijo uteži tveganja v stolpcu B, razen če je pozicija v najbolj nadrejeni tranši listinjenja. V tem primeru se uporabijo uteži iz stolpca A. Za pozicije relistinjenja se uporabijo uteži tveganja v stolpcu E, razen če je pozicija relistinjenja v najbolj nadrejeni tranši relistinjenja in nobena osnovna izpostavljenost ni bila izpostavljenost iz relistinjenja. V tem primeru se uporabi stolpec D. Pri določanju, ali je tranša najbolj nadrejena, se ne zahteva upoštevanje zneskov, ki so zapadli zaradi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali drugih podobnih plačil.“;

(ix) odstavek 48 se črta;

(x) odstavek 49 se nadomesti z naslednjim:

„49. Pri izračunavanju dejanskega števila listinjenih izpostavljenosti se morajo izpostavljenosti do enega dolžnika obravnavati kot ena izpostavljenost. Dejansko število izpostavljenosti se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemer EAD_i predstavlja vsoto vrednosti vseh izpostavljenosti do i -tega dolžnika. Če je na voljo delež portfelja, ki je povezan z največjo izpostavljenostjo C1, lahko kreditna institucija izračuna N kot $1/C1$.”;

(xi) odstavek 50 se črta;

(xii) odstavek 52 se nadomesti z naslednjim:

„52. V skladu z odstavkoma 58 in 59 je utež tveganja za pozicijo listinjenja na podlagi metode nadzorniške formule utež tveganja, ki se uporabi v skladu z točko 53. Vendar pa utež tveganja ni manjša od 20 % za pozicije relistinjenja in od 7 % za vse druge pozicije listinjenja.“;

(xiii) v odstavku 53 se šesti odstavek nadomesti z naslednjim:

„N je dejansko število izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 49. V primeru relistinjenj mora kreditna institucija upoštevati število izpostavljenosti iz listinjenja v paketu in ne števila osnovnih izpostavljenosti v originalnem paketu, iz katerega izhajajo osnovne izpostavljenosti iz listinjenja.“.

(5) Priloga XII se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„TEHNIČNA MERILA GLEDE PREGLEDNOSTI IN RAZKRITJA“;

(b) del 2 se spremeni:

(i) odstavka 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Kreditne institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu s točkama (b) in (c) člena 75, razkrijejo svoje zahteve ločeno za vsako tveganje, navedeno v teh določbah. Poleg tega se ločeno razkrije kapitalska zahteva za določeno tveganje spremembe obrestne mere pozicij listinjenja.“

10. Vsaka kreditna institucija, ki izračunava svoje kapitalske zahteve v skladu s Prilogo V Direktive 2006/49/ES, razkrije naslednje informacije:

(a) za vsak zajeti podportfelj:

(i) značilnosti uporabljenih modelov;

(ii) za kapitalske zahteve v skladu z ločeno obravnavanimi točkama 5a in 5l Priloge V k Direktivi 2006/49/ES, uporabljene metodologije in tveganja, merjena s pomočjo internega modela, vključno z opisom pristopa, ki ga je kreditna institucija uporabila za določitev obdobja likvidnosti, uporabljenimi metodologijami za doseganje ocene kapitala, ki je skladna z zahtevanimi standardi stabilnosti, in pristopi, uporabljenimi za ovrednotenje modela;

(iii) opis testiranja izjemnih situacij, ki se uporablja za podportfelj;

(iv) opis pristopa, uporabljenega za testiranje za nazaj ter za potrjevanje točnosti in doslednosti internih modelov in postopkov modeliranja;

(b) obseg sprejemanja s strani pristojnega organa;

(c) opis obsega in metodologij za skladnost z določbami dela B Priloge VII k Direktivi 2006/49/ES;

- (d) najvišja, najnižja in srednja vrednost naslednjega:
- (i) dnevni mer tveganih vrednosti v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
  - (ii) dnevni mer tveganih vrednosti v izjemnih situacijah v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
  - (iii) kapitalske zahteve v skladu z ločeno obravnavanima točkama 5a in 5l Priloge V k Direktivi 2006/49/ES v poročevalnem obdobju in ob koncu obdobja;
- (e) kapitalska zahteva v skladu z ločeno obravnavanima točkama 5a in 5l Priloge V k Direktivi 2006/49/ES, skupaj s tehtanim povprečjem obdobja likvidnosti za vsak zajet podportfelj;
- (f) primerjava dnevni mer tveganih vrednosti ob koncu dneva z enodnevnimi spremembami vrednosti portfelja ob koncu naslednjega delovnega dne, skupaj z analizo pomembnega preseganja med poročevalnim obdobjem.;

(ii) odstavek 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. Kreditne institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členi 94 do 101 ali kapitalske zahteve v skladu s točko 16a Priloge I k Direktivi 2006/49/ES, razkrijejo naslednje informacije, kjer je primerno, ločeno za njihovo trgovalno in bančno knjigo:

- (a) opis ciljev kreditne institucije v zvezi z dejavnostjo listinjenja;
- (b) naravo drugih tveganj, vključno z likvidnostnim tveganjem, povezanim z listinjenimi sredstvi;
- (c) vrsto tveganj z vidika nadrejenosti osnovnih pozicij listinjenja in z vidika sredstev, ki so osnova za slednje pozicije listinjenja, pridobljenih in zadržanih z dejavnostjo relistinjenja;
- (d) različne vloge, ki jih ima kreditna institucija v procesu listinjenja;
- (e) navedbo obsega vpletenosti kreditne institucije v vsako od vlog iz točke (d);
- (f) opis vzpostavljenih postopkov za spremljanje sprememb v kreditnem in tržnem tveganju izpostavljenosti iz listinjenja, vključno z načinom, kako vedenje osnovnih sredstev vpliva na izpostavljenosti iz listinjenja, ter opisom, kako se ti postopki razlikujejo za izpostavljenosti iz relistinjenja;
- (g) opis politike kreditne institucije, ki ureja uporabo varovanja in osebnega kreditnega zavarovanja za zmanjševanje tveganj zadržanih izpostavljenosti iz listinjenja in relistinjenja, vključno z opredelitvijo pomembnih nasprotnih strank, s katerimi so sklenjeni posli zavarovanja pred tveganji, po zadevni vrsti izpostavljenosti tveganju;
- (h) pristope k izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki jih kreditna institucija upošteva pri dejavnostih listinjenja, vključno z vrstami izpostavljenosti iz listinjenja, za katere se vsak pristop uporablja;
- (i) vrste SSPE, ki jih kreditna institucija kot sponzor uporablja za listinjenje izpostavljenosti tretjih strank, vključno z navedbami, ali, v kakšni obliki in v kolikšnem obsegu ima kreditna institucija izpostavljenosti do teh SSPE, ločeno za bilančno in zunajbilančno izpostavljenost, ter seznam subjektov, ki jih kreditna institucija upravlja ali jim svetuje in vlagajo bodisi v pozicije listinjenja, listinjene s strani kreditne institucije, bodisi v SSPE, ki jih kreditna institucija sponzorira;
- (j) povzetek računovodskih politik kreditne institucije za dejavnosti listinjenja, kar vključuje:
  - (i) ali se posli obravnavajo kot prodaje ali financiranja,

- (ii) priznanje dobička iz prodaje,
  - (iii) metode, ključne predpostavke, vhodne podatke in spremembe glede na predhodno obdobje za ovrednotenje pozicij listinjenja;
  - (iv) obravnavo sintetičnih listinjenj, če ni zajeta v drugih računovodskih politikah;
  - (v) kako se sredstva, ki se bodo listinila, vrednotijo in ali se evidentirajo v bančno ali trgovalno knjigo kreditnih institucij;
  - (vi) politike za priznavanje obveznosti v bilanci stanja za ureditve, ki bi lahko od kreditne institucije zahtevale zagotovitev finančne podpore za listinjena sredstva;
- (k) imena ECAI, ki se uporabljajo za listinjenja, in vrste izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna agencija;
- (l) kjer je primerno, opis pristopa notranjega ocenjevanja (IAA), kot je določen v delu 4 Priloge IX, vključno s strukturo postopka notranjega ocenjevanja ter razmerjem med notranjim ocenjevanjem in zunanjimi bonitetnimi ocenami, uporabo notranjega ocenjevanja, razen za kapitalne namene IAA, nadzorne mehanizme za postopek notranjega ocenjevanja, vključno z razpravo o neodvisnosti, odgovornosti, in pregledom postopka notranjega ocenjevanja, vrste izpostavljenosti, za katere se postopek notranjega ocenjevanja uporablja, in obremenilne dejavnike, uporabljene za določitev ravni izboljšanja kreditne kvalitete, po vrsti izpostavljenosti;
- (m) pojasnilo bistvenih sprememb katerih koli kvantitativnih razkritij v točkah (n) do (q) od zadnjega poročevalnega obdobja;
- (n) ločeno za bančno in trgovalno knjigo naslednje informacije, razčlenjene po vrsti izpostavljenosti:
- (i) skupni preostali znesek izpostavljenosti, listinjenih s strani kreditne institucije, ločeno za tradicionalna in sintetična listinjenja ter listinjenja, za katere kreditna institucija deluje samo kot sponzor;
  - (ii) skupni znesek bilančnih pozicij listinjenja, zadržanih ali kupljenih, in zunajbilančnih izpostavljenosti iz listinjenja;
  - (iii) skupni znesek sredstev, ki se bodo listinila;
  - (iv) za listinjena izpostavljenosti, ki so predmet obravnave predčasnega odplačila, skupne črpane izpostavljenosti, pripisane interesom originatorja in vlagatelja, skupne kapitalne zahteve, nastale na strani kreditne institucije v nasprotju z interesom originatorja, in skupne kapitalne zahteve, nastale na strani kreditne institucije za vlagateljeve deleže črpanih zneskov in neizkoriščenih kreditnih linij;
  - (v) znesek pozicij listinjenja, ki se odštejejo od lastnih sredstev ali so s tveganjem tehtane na 1250 %;
  - (vi) povzetek dejavnosti listinjenja v tekočem obdobju, vključno z zneskom listinjenih izpostavljenosti in priznanim dobičkom ali izgubo iz prodaje;
- (o) ločeno za trgovalno in bančno knjigo naslednje informacije:
- (i) skupni znesek pozicij listinjenja, zadržanih ali kupljenih, in povezane kapitalne zahteve, razčlenjen na izpostavljenosti iz listinjenja in relistinjenja ter nadalje razčlenjen na smiselno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalnih zahtev, za vsak uporabljen pristop za kapitalne zahteve;

- (ii) skupni znesek izpostavljenosti iz relistinjenja, zadržanih ali kupljenih, razčlenjen glede na izpostavljenost pred in po varovanju/zavarovanju in izpostavljenost finančnim garantom, razčlenjeno glede na kategorije kreditne sposobnosti garanta ali ime garanta;
  - (p) za bančno knjigo in v zvezi z izpostavljenostmi, listinjenimi s strani kreditne institucije, znesek oslabljenih/zapadlih listinjenih sredstev in izgub, ki jih kreditna institucija priznava v tekočem obdobju, oboje razčlenjeno po vrsti izpostavljenosti;
  - (q) za trgovalno knjigo, skupne zapadle izpostavljenosti, listinjene s strani kreditne institucije in za katere velja kapitalska zahteva za tržno tveganje, razčlenjene na tradicionalne/sintetične in po vrsti izpostavljenosti.“;
- (iii) doda se naslednji odstavek:

„15. Naslednje informacije, vključno z rednimi posodobitvami vsaj enkrat letno, se razkrijejo javnosti v zvezi s politikami in praksami prejemkov kreditne institucije za tiste kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganja kreditne institucije:

- (a) informacije o postopku odločanja, ki se uporablja pri določanju politike prejemkov, vključno z, če je to primerno, informacijo o sestavi in pooblastilih odbora za prejemke, zunanjem strokovnjaku, katerega storitve so se uporabljale pri določanju politike prejemkov, in vlogo ustreznih zainteresiranih strani;
- (b) informacije o povezavi med plačilom in uspešnostjo;
- (c) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno z informacijami o merilih, uporabljenih za merjenje uspešnosti, prilagoditvah zaradi tveganja, politiki odloga in merilih za pridobitev pravic;
- (d) informacije o merilih uspešnosti, na katerih temelji pravica do delnic, opcij ali variabilnih sestavin prejemkov;
- (e) glavne parametre in utemeljitev za morebitno letno shemo variabilnih sestavin in druge nedenarne ugodnosti;
- (f) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene po področju poslovanja;
- (g) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganja kreditne institucije, pri čemer je navedeno naslednje:
  - (i) zneski prejemkov za finančno leto, razdeljeni na fiksne in variabilne prejemke, in število upravičencev;
  - (ii) zneski in oblika variabilnih prejemkov, razdeljeni na gotovino, delnice, na delnice vezane instrumente ter druge vrste;
  - (iii) zneski neporavnanih odloženih prejemkov, razdeljeni na dodeljeni in nedodeljeni del;
  - (iv) zneski odloženih prejemkov, dodeljeni v finančnem letu, izplačani in zmanjšani s prilagoditvijo glede na uspešnost;
  - (v) nova plačila ob začetku in prekinitvi zaposlitve v finančnem letu, in število upravičencev do teh plačil; ter
  - (vi) zneski plačil ob prekinitvi, dodeljeni med finančnim letom, število upravičencev in najvišja dodelitev posamezni osebi.

Za kreditne institucije, ki izstopajo zaradi svoje velikosti, notranje organizacije in narave, obsega in kompleksnosti svojih dejavnosti, se kvantitativne informacije iz te točke prav tako javno objavijo na ravni oseb, ki dejansko vodijo posle kreditne institucije v smislu člena 11(1).

Kreditne institucije izpolnjujejo zahteve iz te točke na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organizacijo in naravo, področje in kompleksnost njihovih dejavnosti ter brez poseganja v Direktivo 95/46/ES.“

PRILOGA II

Priloge I, II, V in VII k Direktivi 2006/49/ES se spremenijo:

(1) Priloga I se spremeni:

(a) odstavek 8 se spremeni:

(i) v prvem odstavku se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„8. Razen če ni drugače določeno, je treba pri izračunu kapitalske zahteve za tržno tveganje stranke, ki prevzame kreditno tveganje (prodajalec zavarovanja), uporabiti nominalni znesek kreditnega izvedenega finančnega instrumenta. Ne glede na prvi stavek lahko institucija izglasuje zamenjavo nominalne vrednosti z nominalno vrednostjo, od katere se odštejejo spremembe tržne vrednosti izvedenih kreditnih finančnih instrumentov od trenutka začetka trgovanja. Pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje se razen pri zamenjavi skupnih donosov namesto zapadlosti obveznosti uporablja zapadlost kreditnega finančnega izvedenega instrumenta. Pozicije se določijo na naslednji način:“;

(ii) v točki (v) se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

„Če ima kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila zunanjo bonitetno oceno, prodajalec zavarovanja pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje uporabi oceno kreditnega izvedenega finančnega instrumenta in po potrebi ustrezne uteži tveganja za listinjenje.“;

(b) v odstavku 14 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„14. Institucija razvrsti vse neto pozicije v trgovalni knjigi v instrumentih, ki niso pozicije listinjenja, izračunane v skladu z odstavkom 1, v ustrezne kategorije v tabeli 1, glede na njihovega izdajatelja/dolžnika, na njihovo zunanjo ali notranjo bonitetno oceno ter glede na njihovo preostalo zapadlost in jih nato pomnoži z utežmi, prikazanimi v tej tabeli. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija sešteje vse tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega odstavka (ne glede na to, ali so dolge ali kratke). Institucija izračuna kapitalsko zahtevo za posebno tveganje za pozicije, ki so pozicije listinjenja v skladu z odstavkom 16a.

V namene tega odstavka ter odstavkov 14a in 16a lahko institucije določijo najvišjo raven produkta med utežjo in neto pozicijo na ravni največje možne izgube, povezane s tveganjem neplačila. Za kratko pozicijo se ta meja lahko izračuna kot sprememba vrednosti zaradi takojšnjega preoblikovanja osnovnih referenčnih subjektov v subjekte brez tveganja neplačila.“;

(c) vstavijo se naslednji odstavki:

„14a. Z odstopanjem od odstavka 14 lahko institucija določi kapitalsko zahtevo za posebno tveganje za portfelj trgovanja s korelacijo na podlagi višjega od naslednjih zneskov:

(a) skupno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi bila uporabljena samo za neto dolgo pozicijo portfelja trgovanja s korelacijo;

(b) skupno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi bila uporabljena samo za neto kratko pozicijo portfelja trgovanja s korelacijo.

14b. Portfelj trgovanja s korelacijo sestavljajo pozicije listinjenja in kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, ki izpolnjujejo naslednja merila:

- (a) pozicije niso pozicije relistinjenja, opcije na tranšo listinjenja ali kakršni koli izvedeni finančni instrumenti za izpostavljenosti listinjenja, ki ne zagotavlja sorazmernega deleža v iztržku tranše listinjenja; ter
- (b) vsi referenčni instrumenti so bodisi instrumenti za eno samo izpostavljenost, vključno s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost, za katere obstaja dvosmerni likvidni trg ali indeksi, ki se splošno uporabljajo pri trgovanju in temeljijo na teh referenčnih subjektih. Šteje se, da dvosmerni trg obstaja, če obstajajo dobronamerne neodvisne ponudbe za nakup ali prodajo, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali v dobri veri s trenutno konkurenčno ponudbo oz. kotacijo povpraševanja, določi v enem dnevu in po tej ceni tudi poravna v razmeroma kratkem času v skladu s trgovalnimi običaji.

14c. V portfelj trgovanja s korelacijo ne morejo biti vključene pozicije, ki se nanašajo na:

- (a) osnovno izpostavljenost, ki jo je možno razporediti v kategorije izpostavljenosti iz člena 79(1)(h) in (i) Direktive 2006/48/ES, v bančni knjigi institucije; ali
- (b) terjatev do subjekta s posebnim namenom.

Institucija lahko v portfelj trgovanja s korelacijo vključi pozicije, ki niso pozicije listinjenja ali kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, vendar varujejo druge pozicije tega portfelja, če za instrument ali osnovne izpostavljenosti tega instrumenta obstaja dvosmerni likvidni trg iz točke 14b(b).“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„16a. Za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije listinjenja, institucija tehta svoje neto pozicije, izračunane v skladu z odstavkom 1, ob upoštevanju naslednje:

- (a) za pozicije listinjenja, ki bi bile predmet standardiziranega pristopa za kreditno tveganje v bančni knjigi iste kreditne institucije, 8 % uteži tveganja po standardiziranem pristopu, kot je določeno v delu 4 Priloge IX k Direktivi 2006/48/ES;
- (b) za pozicije listinjenja, ki bi bile predmet pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen v bančni knjigi iste kreditne institucije, 8 % uteži tveganja po pristopu na osnovi notranjih bonitetnih ocen, kot je določeno v delu 4 Priloge IX k Direktivi 2006/48/ES.

Metodo nadzorniške formule je mogoče uporabiti za namene iz točk (a) in (b) le z nadzorniškimi dovoljenjem institucij, ki niso institucije v vlogi originatorja, ki jo lahko uporabijo za isto pozicijo listinjenja v bančni knjigi. Kjer je primerno, se ocene PD in LGD kot vhodne vrednosti k metodi nadzorniške formule določijo v skladu s členi 84 do 89 Direktive 2006/48/ES ali drugače in pod pogojem ločene nadzorniške privolitve, ki temelji na ocenah, pripravljenih na podlagi pristopa iz odstavka 5a Priloge V in so skladne s kvantitativnimi standardi pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen. Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice, da se zagotovi usklajena uporaba ocen PG in LGD kot vhodnih podatkov, če te vrednosti temeljijo na pristopu iz točke 5a Priloge V;

Ne glede na točki (a) in (b) se za pozicije listinjenja, ki bi bile predmet uteži tveganja v skladu s členom 122a Direktive 2006/48/ES, če bi bile v bančni knjigi iste institucije, uporabi 8 % uteži tveganja v skladu s tem členom.

Institucija za izračun kapitalске zahteve za posebno tveganje sešteje vse tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega odstavka (ne glede na to, ali so dolge ali kratke).

Z odstopanjem od četrtega odstavka institucija v prehodnem obdobju, ki se konča 31. decembra 2013, ločeno sešteje svoje tehtane neto dolge pozicije in svoje tehtane neto kratke pozicije. Višji od obeh seštevka se določi kot kapitalska zahteva za posebno tveganje. Vendar mora v prehodnem obdobju institucija pristojnemu organu matične države članice sporočiti skupni seštevka tehtanih neto dolgih in neto kratkih pozicij, razvrščen po vrsti osnovnih sredstev.“;

(e) odstavek 34 se nadomesti z naslednjim:

„34. Institucija sešteje vse neto dolge pozicije in neto kratke pozicije v skladu z odstavkom 1. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija pomnoži svojo skupno bruto pozicijo z 8 %.“;

(f) odstavek 35 se črta.

(2) V Prilogi II se drugi odstavek odstavka 7 nadomesti z naslednjim:

„V primeru zamenjave neplačil pa se instituciji, katere izpostavljenost, ki izhaja iz te zamenjave, predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, dovoli, da uporabi odstotek 0 % za izračun potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti, razen če zamenjava neplačil preneha veljati v primeru nesolventnosti subjekta, katerega izpostavljenost, ki izhaja iz zamenjave neplačil, predstavlja kratko pozicijo v osnovnem instrumentu, tudi če osnovni instrument ni v neplačilu. V tem primeru je odstotek za izračun potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti institucije omejen na znesek premij, ki jih subjekt še ni plačal instituciji.“

(3) Priloga V se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi ob upoštevanju pogojev iz te priloge institucijam dovolijo, da izračunajo kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in/ali tveganje spremembe cen blaga po svojih notranjih modelih za upravljanje s tveganji namesto ali v kombinaciji z metodami, ki so navedene v Prilogah I, III in IV. V vsakem primeru mora biti uporaba modelov za izvajanje nadzora nad kapitalom izrecno priznana s strani pristojnih organov.“;

(b) v odstavku 4 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi preverijo sposobnost institucije, da izvaja testiranje za nazaj za dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja. Testiranje hipotetične spremembe vrednosti portfelja za nazaj temelji na primerjavi med zaključno dnevno vrednostjo portfelja in, ob nespremenjenih pozicijah, njegovo vrednostjo ob koncu naslednjega dne. Pristojni organi od institucij zahtevajo, da sprejmejo potrebne ukrepe za izboljšanje svojih programov testiranja za nazaj, če so ti pomanjkljivi. Pristojni organi od institucij zahtevajo najmanj izvedbo testiranja za nazaj na rezultate hipotetičnega portfelja trgovanja (z uporabo sprememb vrednosti portfelja, ki bi nastale, če bi pozicije ob zaključku dneva ostale nespremenjene).“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za izračunavanje kapitalskih zahtev za posebna tveganja iz naslova dolžniških in lastniških finančnih instrumentov pristojni organi priznajo instituciji uporabo notranjega modela, če model poleg izpolnjevanja pogojev iz te priloge izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) obrazloži pretekle spremembe cen v portfelju;

(b) zajema koncentracijo v smislu velikosti in sprememb sestave portfelja;

(c) ustrezno deluje v škodljivem okolju;

(d) se potrjuje skozi testiranje za nazaj, katerega namen je oceniti, ali se posebno tveganje obravnava na pravilen način. Če pristojni organi dovolijo, da se tako testiranje za nazaj izvaja na podlagi ustreznih podportfeljev, mora biti izbira teh dosledna;

(e) zajema imensko osnovno tveganje, namreč institucije dokažejo, da je notranji model občutljiv na bistvene značilne razlike med sicer podobnimi, vendar ne enakimi pozicijami;

(f) zajema tveganje nastanka nepričakovanih neugodnih dogodkov (*event risk*).

Notranji model institucije mora konzervativno oceniti tveganja, ki izhajajo iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega mora notranji model izpolniti tudi minimalne standarde, ki se nanašajo na podatke. Približki podatkov so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

Institucija se lahko odloči, da iz izračuna kapitalne zahteve za posebno tveganje s pomočjo notranjega modela izključi tiste pozicije listinjenja ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila, za katere izpolnjuje kapitalno zahtevo za pozicijsko tveganje v skladu s Prilogo I, razen tistih pozicij, za katere se uporablja pristop iz točke 5l.

Institucije pri uporabi notranjih modelov upoštevajo razvoj tehnik in dobre prakse.

Od institucije se ne zahteva, da zajema tveganja neplačila in migracije za dolžniške finančne instrumente, s katerimi trguje, v svojem notranjem modelu, če zajema ta tveganja v zahtevah iz točk 5a do 5k.;

(d) dodajo se naslednji odstavki:

„5a. Institucija, za katero velja odstavek 5 za dolžniške finančne instrumente, ima vzpostavljeno metodo, ki pri izračunu kapitalnih zahtev zajema tveganja neplačila in migracije svojih pozicij v trgovalni knjigi, ki presežejo tveganja neplačila, zajeta v izračunu na podlagi tvegane vrednosti, kakor je določeno v točki 5. Institucija mora dokazati, da njen pristop izpolnjuje standarde ustreznosti in je primerljiv s pristopom, določenim v členih 84 do 89 Direktive 2006/48/ES, ob predpostavki, da je stopnja tveganja konstantna in se po potrebi prilagaja z upoštevanjem vpliva likvidnosti, koncentracij, zavarovanja pred tveganji in tveganjem iz opcij.

Obseg

5b. Pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije zajema vse pozicije, ki so predmet kapitalne zahteve za posebno tveganje v zvezi s spremembami obrestnih mer, vendar ne zajema pozicij listinjenja in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila. Pod pogojem nadzorniškega dovoljenja lahko institucija dosledno vključuje vse uvrščene pozicije iz lastniških finančnih instrumentov in pozicije iz izvedenih finančnih instrumentov na delnico, za katere je takšna vključitev skladna z načinom, kako institucija notranje meri in upravlja s tveganji. Pristop odraža učinek korelacij med dogodki neplačila in dogodki migracije. Ne odraža pa učinka diverzifikacije med dogodki neplačila in dogodki migracije na eni strani ter drugimi dejavniki tržnega tveganja na drugi strani.

Parametri

5c. Pristop zajetja presežnih tveganj mora meriti izgube zaradi neplačila ali migracij notranjih ali zunanjih bonitetnih ocen pri 99,9 % intervalu zaupanja v enoletnem obdobju za izračun kapitala. Predpostavke o korelaciji so podprte z analizo objektivnih podatkov v konceptualno trdnem okviru. Pristop za zajetje presežnih tveganj ustrezno odraža koncentracije izdajateljev. Odražajo se tudi koncentracije, ki lahko nastanejo znotraj razredov produktov in med njimi v izjemnih situacijah.

Pristop temelji na predvidevanju konstantne stopnje tveganja v enoletnem obdobju izračuna kapitala, pri čemer se tiste posamezne pozicije trgovalne knjige ali nizi pozicij, ki so bili v obdobju likvidnosti predmet neplačila ali migracije, ob koncu obdobja likvidnosti ponovno uravnotežijo, da dosežejo prvotno stopnjo tveganja. Institucija lahko dosledno uporablja tudi predpostavko o enoletni konstantni poziciji.

5d. Obdobja likvidnosti se določijo v skladu s časom, potrebnim za prodajo pozicije ali za varovanje vseh bistveno pomembnih cenovnih tveganj v izjemnih tržnih pogojih, ob posebnem upoštevanju velikosti pozicije. Obdobja likvidnosti odražajo dejansko prakso in izkušnje v obdobjih tako sistematičnih kot nesistematičnih izjemnih situacij. Obdobje likvidnosti se meri na podlagi konzervativnih predpostavk in je dovolj dolgo, da prodaja ali zavarovanje pred tveganji, sama po sebi, ne bi bistveno vplivala na ceno, po kateri bi bila izvršena.

Določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij je predmet obdobja najmanj treh mesecev.

Določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij upošteva notranje politike institucije v zvezi s prilagoditvami vrednotenja in upravljanjem zastarelih pozicij. Če institucija določi obdobja likvidnosti za nize pozicij in ne za posamezne pozicije, so merila za določitev nizov pozicij opredeljena tako, da smiselno odražajo razlike v likvidnosti. Obdobja likvidnosti so daljša za pozicije, ki so koncentrirane, kar odraža daljše obdobje, potrebno za unovčenje teh pozicij. Obdobja likvidnosti za skladišče izpostavljenosti za listinjenje odražajo čas za zbiranje, prodajo in listinjenje sredstev ali za varovanje bistvenih dejavnikov tveganja, v izjemnih tržnih pogojih.

5e. Varovanje je lahko vključeno v pristop institucije za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije. Pozicije je mogoče pobotati, če se dolge in kratke pozicije nanašajo na isti finančni instrument. Učinke zavarovanja pred tveganji ali diverzifikacije, povezane z dolgimi in kratkimi pozicijami, ki vključujejo različne instrumente ali različne vrednostne papirje istega dolžnika, ter dolgimi in kratkimi pozicijami v različnih izdajateljih je mogoče priznati samo z izrecnim modeliranjem bruto dolgih in kratkih pozicij v različnih instrumentih. Institucije upoštevajo učinek pomembnih tveganj, ki bi se lahko pojavila v intervalu med zapadlostjo zavarovanja in obdobjem likvidnosti, pa tudi možnost znatnih bazičnih tveganj v strategijah zavarovanja po produktu, pomembnosti v strukturi kapitala, notranji ali zunanji bonitetni oceni, zapadlosti, datumu izdaje in drugih razlikah v instrumentih. Institucija upošteva varovanje samo, če ga je mogoče ohraniti, tudi če je dolžnik predmet kredita ali drugega dogodka.

Za pozicije v trgovalni knjigi, ki so varovane preko strategij dinamičnega varovanja pred tveganji, je mogoče priznati ponovno uravnoteženje varovanja v obdobju likvidnosti varovane pozicije, pod pogojem, da institucija:

- (i) dosledno modelira ponovno uravnoteženje varovanja v zadevnem nizu pozicij v trgovalni knjigi,
- (ii) dokaže, da vključitev ponovnega uravnoteženja prinaša boljše merjenje tveganja, in
- (iii) dokaže, da so trgi za instrumente, ki služijo kot varovanja, dovolj likvidni, da omogočajo tako ponovno uravnoteženje tudi v obdobjih izjemnih situacij. V izračunu kapitalskih zahtev morajo biti upoštevana vsa preostala tveganja, ki izhajajo iz strategij dinamičnega varovanja pred tveganji.

5f. Pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije mora odražati nelinearen učinek opcij, strukturiranih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in drugih pozicij z bistvenim nelinearnim gibanjem v zvezi s spremembami cene. Institucija tudi ustrezno upošteva tveganje, ki izhaja iz modela v zvezi z vrednotenjem in oceno tveganj, povezanih s spremembami cen takšnih produktov.

5g. Pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije temelji na objektivnih in posodobljenih podatkih.

Ovrednotenje

5h. Kot del neodvisnega pregleda njihovega sistema merjenja tveganj in ovrednotenja internih modelov, kot to zahteva ta priloga, institucije v zvezi s pristopom za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije zlasti:

- (i) potrdijo, da je pristop modeliranja, uporabljen za korelacije in spremembe cen, primeren za portfelj, vključno glede izbire in uteži dejavnikov sistematičnega tveganja;
- (ii) izvedejo več različnih testov izjemnih situacij, vključno z analizo občutljivosti in analizo scenarijev, za kvalitativno in kvantitativno oceno sprejemljivosti pristopa, zlasti glede obravnave koncentracij. Takšni testi niso omejeni na niz preteklih dogodkov;
- (iii) uporabijo ustrezno kvantitativno ovrednotenje, ki vključuje primerna interna merila modeliranja.

Pristop za zajetje presežnih tveganj mora biti skladen z notranjimi metodologijami institucije za upravljanje s tveganji za ugotavljanje, merjenje in upravljanje s tveganji v zvezi s trgovanjem.

Dokumentacija

5i. Institucija dokumentira svoj pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije tako, da so korelacija in druge predpostavke modeliranja pregledne za pristojne organe.

Notranji pristopi, ki temeljijo na različnih parametrih

5j. Če institucija uporablja pristop za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije, ki ni skladen z vsemi zahtevami tega odstavka, vendar je skladen z notranjimi metodologijami institucije za ugotavljanje, merjenje in upravljanje tveganj, mora dokazati, da ima njen pristop za posledico kapitalsko zahtevo, ki je najmanj tako visoka, kot če bi temeljila na pristopu, ki bi bil popolnoma skladen z zahtevami tega odstavka. Pristojni organi najmanj enkrat letno preverijo skladnost s prejšnjim stavkom. Odbor evropskih bančnih nadzornikov spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice, namenjene zagotovitvi enotnih pogojev delovanja.

Pogostost izračuna

- 5k. Institucija izvede izračune, ki so predvideni v izbranem pristopu za zajetje presežnih tveganj, najmanj enkrat tedensko.
- 5l. Pristojni organi priznajo uporabo notranjega pristopa za izračun dodatne kapitalske zahteve namesto kapitalske zahteve za portfelj trgovanja s korelacijo v skladu z odstavkom 14a Priloge I, če so izpolnjeni vsi pogoji iz tega odstavka.

Takšen notranji pristop ustrezno zajema vsa cenovna tveganja pri 99,9 % intervalu zaupanja enoletnem obdobju za izračun kapitala, pod predpostavko nespremenjene stopnje tveganja, in da se po potrebi prilagaja z upoštevanjem vpliva likvidnosti, koncentracij, varovanja pred tveganji in tveganja iz opcij. Institucija lahko v pristop iz te točke vključi vse pozicije, ki se upravljajo skupaj s pozicijami portfelja trgovanja s korelacijo, in izključijo pozicije, za katere se uporablja pristop iz odstavka 5a.

Višina te kapitalske zahteve za vsa cenovna tveganja ne sme biti manjša od 8 % kapitalske zahteve, ki bi bila izračunana v skladu z odstavkom 14a Priloge I za vse pozicije, vključene v kapitalsko zahtevo za vsa cenovna tveganja.

Ustrezno je treba zajeti zlasti naslednja tveganja:

- (a) skupno tveganje zaradi več neplačil, vključno z določanjem vrstnega reda neplačil, pri tranširanih produktih;
- (b) tveganje spremembe kreditnega razmika, vključno z učinki game in navzkrižne game;
- (c) nestanovitnost implicitnih korelacij, vključno z navzkrižnim učinkom med razmiki in korelacijami;
- (d) bazično tveganje, ki zajema oboje:
  - (i) osnovo med razmikom indeksa in izpostavljenosti, ki izhajajo iz različnih enih samih izpostavljenosti, ki indeks sestavljajo; ter
  - (ii) osnovo med implicirano korelacijo indeksa in korelacijo posebej prilagojenih portfeljev;
- (e) nestanovitnost stopnje izterjave, ker je povezana z dejstvom, da stopnje izterjave vplivajo na ceno tranš; ter
- (f) če celovito merjenje tveganja vključuje učinke, ki so posledica dinamičnega varovanja pred tveganji, tveganja neučinkovitega varovanja in potencialne stroške za uravnavo takšnih varovanj.

Za namene tega odstavka ima institucija na razpolago dovolj tržnih podatkov, da zagotovi, da v celoti upošteva najpomembnejša tveganja za te izpostavljenosti v svojem notranjem pristopu, v skladu s standardi, ki so določeni v tej točki, s testiranjem za nazaj ali drugimi sredstvi dokazala, da lahko s svojim merjenjem tveganja ustrezno pojasni preteklo nihanje cen teh produktov, in je sposobna ločevanja pozicij, za katere ima dovoljenje da jih vključi v kapitalsko zahtevo v skladu s tem odstavkom, od pozicij, za katere nima takšnega dovoljenja.

V zvezi s portfelji iz te točke institucija redno uporablja vrsto posebnih in vnaprej določenih scenarijev izjemnih situacij. V takšnih scenarijih izjemnih situacij se preučijo učinki izjemnih situacij na stopnje neplačil, stopnje izterjav, kreditne razmike in korelacije dobičkov in izgub enote za trgovanje s korelacijo. Institucija uporablja takšne scenarije vsaj enkrat tedensko in vsaj enkrat v četrtletju poroča pristojnim organom o rezultatih, vključno s primerjavami s kapitalskimi zahtevami institucije na podlagi tega odstavka. Če testiranje izjemnih situacij kaže na pomembno pomanjkanje kapitalske zahteve, je treba o tem pravočasno poročati pristojnim organom. Na podlagi rezultatov teh scenarijev izjemnih situacij pristojni organi preučijo možnost uvedbe dodatne kapitalske zahteve za portfelj trgovanja s korelacijo, kakor je določeno v členu 136(2) Direktive 2006/48/ES.

Institucija izračuna kapitalsko zahtevo, ki zajema vsa cenovna tveganja vsaj tedensko.“;

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Institucije, ki uporabljajo notranje modele, ki niso priznani v skladu z odstavkom 5, so predmet dodatne kapitalske zahteve za posebno tveganje, ki se izračuna v skladu s Prilogo I.“;

(f) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Za namene točk 10b(a) in (b) se rezultati notranjih modelov institucije zmanjšajo za multiplikatorja (m_c) in (m_s). Ti multiplikatorji so najmanj 3.“;

(g) v odstavku 8 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene točk 10b(a) in (b) se multiplikatorja (m_c) in (m_s) povečata za plus faktor med 0 in 1 v skladu s tabelo 1, v odvisnosti od števila preseganj za zadnjih 250 delovnih dni, ugotovljenih s testiranjem za nazaj mer tvegane vrednosti, ki ga opravi institucija, kot je določeno v odstavku 10. Pristojni organi zahtevajo, da institucije dosledno izračunavajo ta preseganja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki presega ustrezno enodnevno mero tvegane vrednosti, izračunane z notranjim modelom institucije. Za določitev plus faktorja je treba število preseganj oceniti vsaj četrtletno in je enako višjemu številu preseganj v primeru hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja.“;

(h) odstavek 9 se črta.

(i) odstavek 10 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) uporaba faktorja, ki odraža nestanovitnost cen za obdobje enakovredno 10 dnevom posedovanja (*holding period*) (institucije lahko uporabijo tvegane vrednosti, izračunane za krajše obdobje posedovanja, podaljšano do 10 dni, na primer s kvadratnim korenem časa). Institucija, ki uporablja naveden pristop, pristojnim organom redno utemeljuje sprejemljivost in zadovoljivost svojega pristopa);“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) ažuriranje podatkov vsak mesec.“;

(j) dodata se naslednja odstavka:

„10a. Poleg tega vsaka institucija izračuna ‚mero tvegane vrednosti za izjemne situacije‘ na podlagi desetdnevnega posedovanja, 99ega percentila, enostranskega intervala zaupanja mere tvegane vrednosti veljavnega portfelja, pri čemer so vhodni podatki modela mere tvegane vrednosti kalibrirani na pretekle podatke iz nepretrganega obdobja zadnjih 12 mesecev večjih finančnih šokov, pomembnih za portfelj institucije. Izbira takšnih preteklih podatkov je predmet odobritve s strani pristojnih organov, institucija pa jo pregleda enkrat letno. Odbor evropskih bančnih nadzornikov spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice, namenjene zagotovitvi konvergence. Institucije izračunajo mero tveganih vrednosti za izjemne situacije najmanj tedensko.“

10b. Vsaka institucija dnevno izpolni kapitalsko zahtevo, izraženo kot vsoto iz točk (a) in (b) in institucija, ki za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje uporablja notranji model, izpolni kapitalsko zahtevo, izraženo kot vsoto iz točk (c) in (d):

- (a) višjo izmed:
- (i) mere tvegane vrednosti prejšnjega dne, izračunane v skladu z odstavkom 10 (VaR_{t-1}); in
  - (ii) povprečja dnevni mer tvegane vrednosti v skladu z odstavkom 10 na vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (VaR_{avg}), pomnoženo z multiplikatorjem (m_t);
- (b) višjo izmed:
- (i) zadnje razpoložljive mere tvegane vrednosti v izjemnih situacijah v skladu z odstavkom 10a ($s\text{VaR}_{t-1}$); in
  - (ii) povprečja mer tvegane vrednosti za izjemne situacije, izračunanih na način in v skladu s pogostostjo iz odstavka 10a, v prejšnjih 60 delovnih dnevih ($s\text{VaR}_{\text{avg}}$), pomnoženo z multiplikatorjem (m_t);
- (c) kapitalska zahteva, izračunana v skladu s Prilogo I za pozicijska tveganja pozicij listinjenja, in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila v trgovalni knjigi, z izjemo tistih, ki so vključeni v kapitalsko zahtevo v skladu z odstavkom 51;
- (d) višjo med najnovejšo mero dodatnega tveganja neplačila in migracije ter povprečno mero 12 tednov dodatnega tveganja neplačila in migracije institucije v skladu z odstavkom 5a, in po potrebi višjo med najnovejšo mero vseh cenovnih tveganj in povprečno mero 12 tednov vseh cenovnih tveganj institucije v skladu z odstavkom 5l.

10c. Institucije izvajajo tudi povratne teste izjemnih situacij.;

- (k) v odstavku 12 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„12. Modeli za merjenje tveganj zajemajo zadostno število dejavnikov tveganj, odvisno od stopnje aktivnosti institucije na zadevnih trgih. Če je dejavnik tveganja vključen v cenovni model institucije, ne pa tudi v model za merjenje tveganja, mora institucija utemeljiti ta izpust pristojnemu organu. Poleg tega model za merjenje tveganj zajema nelinearnost za opcije in druge produkte, pa tudi tveganje korelacije in bazično tveganje. Kjer se za dejavnike tveganja uporabljajo približki podatkov, ti predstavljajo zanesljive dokaze za dejansko držano pozicijo. Poleg tega za posamezne vrste tveganj velja naslednje:“.

- (4) V Prilogi VII se del B spremeni:

- (a) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) dokumentirane politike in postopke za proces vrednotenja, ki vključujejo jasno opredeljene odgovornosti različnih področij, vključenih v proces vrednotenja, vire tržnih informacij in preverjanje njihove ustreznosti, smernice za uporabo teoretičnih vhodnih podatkov, ki odražajo predvidevanja institucije glede tega, kaj bi udeleženci na trgu uporabili pri oblikovanju cen pozicije, pogostost neodvisnega vrednotenja, časovni okvir končnih cen, postopke za prilagajanje vrednotenj, postopke potrjevanja ob koncu meseca in izredne postopke potrjevanja;“;

- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije vrednotijo svoje pozicije na podlagi tekočih tržnih cen, kadar koli je to mogoče. Vrednotenje na podlagi tekočih tržnih cen pomeni vsaj dnevno vrednotenje pozicij po dostopnih realiziranih cenah, pridobljenih od neodvisnih virov, kot so na primer: borzne cene, elektronske kotacije ali kotacije več neodvisnih uglednih borznih posrednikov.“;

- (c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Če uporaba tekočih tržnih cen ni možna, morajo institucije pred uporabo obravnave, ki velja za trgovalno knjigo konzervativno uporabiti svoj notranji model za vrednotenje pozicij/portfeljev. Uporaba notranjega modela je opredeljena kot vsakršno vrednotenje, ki mora biti opravljeno na podlagi primerjave, ekstrapolirano ali drugače izračunano na podlagi vhodnih tržnih podatkov.“;

(d) v odstavku 6 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) višje vodstvo je seznanjeno s postavkami trgovalne knjige ali drugimi pozicijami po pošteni vrednosti, ki so predmet vrednotenja, opravljenega z uporabo notranjega modela, in razume pomen negotovosti, ki zaradi tega nastane pri poročanju o tveganju/učinkovitosti poslovanja.“;

(e) odstavka 8 in 9 se nadomestita z naslednjim:

„Prilagoditve vrednotenja

8. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za upoštevanje prilagoditev vrednotenja.

Splošni standardi

9. Pristojni organi zahtevajo formalno upoštevanje prilagoditev vrednotenja zaradi naslednjih: pričakovanih neplačil nerealiziranega kreditnega razmika, stroškov zapiranja pozicij, operativnih tveganj, predčasnega zapiranja pozicij, stroškov investiranja in financiranja, prihodnjih administrativnih stroškov in po potrebi tveganja uporabe notranjega modela.“;

(f) odstavki 11 do 15 se nadomestijo z naslednjimi:

„11. Institucije vzpostavijo in ohranijo postopke za izračun prilagoditve tekočega vrednotenja manj likvidnih pozicij. Takšne prilagoditve so, kjer je to potrebno, poleg kakršnih koli sprememb vrednosti pozicije, potrebne za namene finančnega poročanja, in so oblikovane tako, da odražajo nelikvidnost pozicije. Po teh postopkih institucije upoštevajo več dejavnikov pri ugotavljanju, ali je za manj likvidne pozicije potrebna prilagoditev vrednotenja. Ti dejavniki vključujejo časovno obdobje, potrebno za vzpostavitev varovanja pozicij/tveganj znotraj pozicije, nestanovitnost in povprečje razponov prodajnega/nakupnega tečaja, razpoložljivost tržnih kotacij (število in identiteta vzdrževalcev trga), nestanovitnost in povprečje trgovalnih obsegov, vključno z obsegom trgovanja v obdobjih izjemnih situacij na trgu, koncentracije na trgu, staranje pozicij, obseg, v katerem se vrednotenje opira na uporabo notranjega modela, in vpliv drugih tveganj, povezanih z uporabo notranjega modela.

12. Pri uporabi vrednotenja, ki ga opravi tretja oseba, ali vrednotenja z uporabo notranjega modela institucije same ocenijo, ali bodo naredile oziroma upoštevale prilagoditve vrednotenja. Poleg tega institucije preučijo potrebo po oblikovanju prilagoditev za manj likvidne pozicije in redno preverjajo njihovo ustreznost.

13. V zvezi s kompleksnimi produkti, vključno – vendar ne samo – z izpostavljenostmi listinjenja in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi n-tega neplačila, institucije izrecno ocenijo, ali so potrebne prilagoditve vrednotenja, da se zaradi uporabe notranjega modela upoštevata tveganje, povezano z morebitno uporabo nepravilne metodologije vrednotenja, in tveganje povezano z uporabo teoretičnih (in morda napačnih) kalibracijskih parametrov v modelu za vrednotenje.“.
